

Kulturministeriet

Sendt pr. e-mail til tmt@kum.dk og kum@kum.dk

Den 24. juli 2009

Ref.

D.nr.2006/00354-067

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Det Centrale Handicapråd takker for modtagelsen af ovennævnte høringsudkast.

Artikel 3c i direktivet beskriver følgende: ”Medlemsstaterne tilskynder medietjenesteudbydere, som hører under deres jurisdiktion, til at sikre, at deres tjenester gradvis bliver tilgængelige for syns- og hørehæmmede.” Kulturministeriet beskriver til denne bestemmelse, at man ikke finder, at bestemmelsen skal gennemføres i radio- og fjernsynsloven, men at man vil løfte forpligtelsen på anden vis.

Rådet mener imidlertid, at man med fordel kan tilføje bestemmelsen i radio- og fjernsynsloven, hvorved man gør medietjenesteudbyderne opmærksom på den forpligtelse, der følger af direktivet. Samtidig er det naturligvis vigtigt, at man løbende foretager justeringer af public service virksomhedernes forpligtelser i forhold til personer med funktionsnedsættelse, men ikke mindst at man sikrer samme serviceniveau fra øvrige medieudbydere.

Med venlig hilsen

Det Centrale Handicapråd

Kira Hallberg

2004-20399-71

Kulturministeriet
Postboks 2140
Nybrogade 2
DK-1015 København K

7. august 2009

Sag 09/04217-3

Udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Forbrugerombudsmanden har modtaget Kulturministeriets brev af 6. juli 2009 med anmodning om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Vi har følgende bemærkning:

På side 21 øverst, efter ”jf. markedsføringslovens § 3 henholdsvis § 4”, foreslår følgende tilføjelse:

”Det gælder også Radio- og TV- selskabers eventuelle overtrædelser af disse bestemmelser. ”

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Birgitte Wested
Fuldmægtig, cand.jur.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Amagerfælledvej 56
2300 København S

Tlf. 32 66 90 00

Fax 32 66 90 45

CVR-nr. 10 29 48 19

forbrugerombudsmanden@fs.dk

www.forbrugerombudsmanden.dk

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)

www.icpen.org

Forbrugerstyrelsen varetager
Forbrugerombudsmandens
sekretariatsopgaver

2004-20399-83

Det ny Public Serviceråd

Sønderborg, den 11. august 2009

**Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K**

Hørings svar vedr. forslag til ændring af lov og radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Det ny Public Serviceråd hilser velkommen, at det pågældende EU-direktiv om udøvelse af audiovisuelle medietjenester nu bliver gennemført som dansk lov, og rådet har følgende bemærkninger at fremføre til lovforslaget:

§ 2, stk 3

Det bør fastsættes, at et sådant programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen, skal indeholde fyldestgørende information om programindholdet, så en køber af sådanne on-demand programmer er reelt orienteret herom inden bestillingen.

§ 38 b og § 48

Den nugældende lovgivning hvorefter Kulturministeren som et led i regelfastsættelsen for programvirksomheden, kan fastsætte regler med henblik på at tilgodese hensyn til børn og unge, bør fastholdes og udbygges - ikke mindst i takt med udviklingen i de audiovisuelle medietjenester.

§ 42, stk 2 og § 47

Det hilses velkommen, at Radio- og tv-nævnet fremover iflg. § 42, stk 2 også skal registrere foretagender, som udøver programvirksomhed via øvrige elektroniske kommunikationsnet, og føre tilsyn med programvirksomheden.

Det virker derfor selvmodsigende og forkert, at det for § 47 foreslås, at medietjenesteudbydere, der udbyder on-demand audiovisuel programvirksomhed, skal kunne udøve programvirksomhed *uden* registrering.

Det vil yderligere betyde, at lovbestemmelsen i § 2, stk 3 vedrørende pligten til programkatalog for sådanne udsendelser ikke vil kunne kontrolleres af nævnet, når sådanne udbydere ikke er registrerede.

§ 48

Det ny Public Serviceråd tager afstand fra den foreslåede ændring, hvorefter Kulturministeren som et led i regelfastsættelsen for programvirksomheden, også skal kunne fastsætte regler om *indholdet* i programvirksomheden. Det vil give mulighed for en tilsidesættelse af "armslængdeprincippet" i forhold til de danske public service kanaler, som der heller ikke lovmæssigt bør gives mulighed for.

§ 85 a, stk 3

Det hilses velkommen, at produktplacering i programmer for fjernsyn og on-demand medietjenester

generelt vil være *forbudt* jfr. §85 a stk 1, men virker derefter både selvmodsigende og forkert, at der i samme lovparagrafs stk 3 gives tilladelse til produktsponsoring af programmerne, når blot den pågældende vare el. lign. ikke har nogen ”betydelig værdi”.

Hvis dette stk 3 bliver vedtaget, bliver det generelle forbud udhulet, og samtidig lægges der op til en række fremtidige tvivlstilfælde (til afgørelse i Radio-og tv-nævnet ?) om værdien af den pågældende vare el. lign. ved sådanne produktsponsoringer i de elektroniske medier fremover.

Rådet håber, at der vil blive taget hensyn til disse bemærkninger- og ønsker ved den endelige behandling af lovforslaget i Kulturudvalget og Folketinget.

Med venlig hilsen

Bjørn Nørgaard / Preben Sørensen
Formand Sekretariatsleder

Høreforeningen

Kløverprisvej 10 B, 1

2650 Hvidovre

Tlf.: +45 3675 4200

mail@hoereforeningen.dk

www.hoereforeningen.dk

Hvidovre, den 12. august 2009

Kulturministeriet,
Nybrogade 2,
1203 København K.

kum@kum.dk

Høring over udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed samt lov om ophavsret

Høringen takker for muligheden for at kommentere Kulturministeriets udkast til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed samt lov om ophavsret.

Ændringerne er en følge af EU direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007. I nævnte direktivs Artikel 3.c fastslås, at medlemsstaterne skal tilskynde medietjenesteudbydere til gradvist at sikre tilgængelighed for syns- og hørehandicappede.

Kulturministeriet har jfr. bilag 3 til høringen ikke fundet det nødvendigt at indeholde et sådant krav i lovgivningen, men i stedet at tilskynde til udvikling af tilgængeligheden gennem kontakten med udbydere og set i forhold til den teknologiske udvikling.

Denne reguleringsform er identisk med den hidtil anvendte, hvor hensigterne er blevet udtrykt i mediaaftalerne med public service udbyderne DR og TV2.

Høreforeningen har erfaret, at mediaaftalerne påstås efterlevet af DR og TV2, men også at hastigheden hidtil har været behersket. Når de eksisterende mediaaftaler således pålægger fuld tekstning i 2012, er udviklingen hen imod dette næppe synlig 2 år før deadline.

Mediaaftalerne søger at regulere tilgængeligheden på public service området. I forhold til det øvrige medieområde er kravene helt usynlige eller ikke eksisterende. Dette gælder navnlig TV2's regionale stationer og øvrige sendenet, men det gælder også rækken af kommercielle udbud.

Høreforeningen vil på baggrund af det nu foreliggende EU direktiv finde det både rimeligt men også nødvendigt for at løfte opgaverne omkring tilgængelighed for syns- og hørehandicappede i mediebildet, at dette forhold indeholdes i konkret lovgivning med krav til samtlige udbydere. Høreforeningen er bevidst om, at mange af de kommercielle medieudbydere har deres basis i andre europæiske lande. Med EU-direktivet som grundlag burde det være muligt via EU at stille tilsvarende krav også til sådanne udbydere.

Med venlig hilsen

Ole Matthesen
næstformand

Den 12. august 2009

Medierådet for Børn og Unges svar på Høring vedrørende udkast til forslag om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Medierådet for Børn og Unge har med interesse læst udkast til forslag om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Vi er opmærksomme på, at direktivet er udtryk for minimumregler og forventer derfor ikke, at implementeringen heraf afskærer aktører på feltet fra at forhandle relevante ordninger som et supplement til gældende ret, jf. direktivets artikel 3 nr. 7, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne kan vurdere, hvorvidt selvregulering eller samregulering kan være hensigtsmæssige ordninger for at opfylde direktivets målsætninger og forpligtelser.

Indledning

Medierådets interessefelt ligger på børnebeskyttelsesområdet særligt artikel 3h, og vi beskæftiger os med film og fiktion. Hvis udkastet vedtages, vil det få mærkbare konsekvenser for danske forældre og deres børn og deres mulighed for at indhente information om det voksende udbud af film og fiktion, der gøres tilgængelig via ikke-lineære medietjenester.

DVD film, som i øjeblikket er en væsentlig del af Medierådets arbejdsområde, forventes at overgå til ikke-lineære medietjenester inden for en overskuelig fremtid. Det får den konsekvens for forbrugeren, at en stor mængde film og fiktion bliver tilgængelig via de ikke-lineære medietjenester, men uden den information, som Medierådet hidtil har stillet til rådighed, og som bl.a. har rådgivet om den mulige skadelighed for børn og unge i form af alderskategorier som symboler på DVD'ens for- og bagside, ved annoncering samt informationer via websites.

Medierådet ser disse forandringer som en udfordring og mulighed for at gentænke hele børnebeskyttelsesområdet på en måde, der både kan integrere film, tv-fiktion og fiktion, der gøres tilgængelig via ikke-lineære medietjenester. Medierådet er interesseret i dialog med branchen om en national ordning med afsæt i dansk tilgang til børn og unge med henblik på selv – og/eller samregulering - afhængigt af lovens udformning.

Hvem er Medierådet for Børn og Unge

Medierådet for Børn og Unge hører under Det Danske Filminstitut. Dets hovedopgaver er at vejlede og informere forældre m.fl. om egnetheden af film mv. for børn og unge. Medierådet skal derudover rådgive og bistå ministeren og kan på eget initiativ behandle ethvert spørgsmål om films egnethed for børn og unge.

Medierådets arbejde baserer sig på faglig og empirisk viden omkring begrebet skadelighed. Medierådet klassificerer årligt ca. 1000 film fordelt på 4 alderskategorier.

Hvilke konsekvenser ser Medierådet for Børn og Unge i forhold til udkastet:

Vedrørende implementeringen af audiovisuelle on-demand tjenesterne under radio- og fjernsynsvirksomhed står følgende vedrørende artikel 3h :

i overensstemmelse med hidtidig dansk praksis med en minimumregulering på området for on-demand tjenester foreslås, at der indføres regler for de audiovisuelle on-demand tjenester i den danske radio- og fjernsynsvirksomhed svarende til direktivets minimumregler.

Børnebeskyttelsesforanstaltningerne for on demand medietjenester falder herunder.

Udkastets ordlyd i henhold til direktivets art. 3h vedrørende de audiovisuelle on-demand tjenester af medlemsstaterne lyder således: *Medlemsstaterne sikrer, at tjenester, hvis indhold "i alvorlig grad" kan være skadelige for mindreårige kun stilles til rådighed på en sådan måde, at mindreårige normalt ikke ser eller hører disse.*

Det fremgår desuden af direktivet, at indgreb nøje bør afvejes mod ytringsfriheden, men at følgende foranstaltninger som personlige identifikationsnumre, filtreringssystemer eller mærkning kan sikre tilstrækkelig grad af beskyttelse hos mindreårige

Udkastet til forslag om ændring af radio-og fjernsynsvirksomhed giver ikke information om, hvilke af ovenstående foranstaltninger man vil indføre, eller om det skulle være samtlige i direktivet anførte foranstaltninger.

Medierådet henholder sig derfor til de anførte bemærkninger om, at der alene tænkes på at indføres minimumregler *i overensstemmelse med hidtidig dansk tradition.*

1. De minimumregler, der refereres til, drejer sig om regler, der hidtil kun har været gældende for lineært tv. Det er efter Medierådets opfattelse ikke muligt at sidestille børnebeskyttelsesforanstaltninger, der har fungeret i forhold til lineært TV med den nuværende situation, som den kommer til at udspille sig med on-demand medietjenester.

De hidtidige regler er bl.a. gået ud på at fastlægge programmer i overensstemmelse med sendetidspunkter og derved sikre, at programmer, der kunne antages at være skræmmende for mindreårige børn, ikke ville blive vist på tidspunkter, hvor disse børn almindeligvis ser TV. Det er jo ikke situationen, som den bliver fremover for on demand tjenester.

Nu får børn på et hvilket som helst tidspunkt af dagen mulighed for at se alle film, der er tilgængelige via deres medietjenesteudbydere, hvorfor sådanne minimumregler ikke synes tilstrækkelige.

Gennemføres det foreslåede efter det foreliggende udkast vil de danske forældre stilles ringere end i dag, hvis ikke der også sættes på vejledning og oplysning.

2. Et andet forhold, som virker bekymrende, er, at det udelukkende er det indhold, der i "alvorlig grad" kan påtænkes at skade mindreårige, der skal reguleres. Selv om direktivet ikke lægger op til regulering af "mindre alvorligt indhold", bør dette område også inddrages. Forældre må vide, hvad deres børn kan se alene, mens de selv er optaget af andre ting. Der er et begrænset udbud af film, der "i alvorlig grad" kan antages at skade mindreårige børn. Det helt store udbud ligger i, hvad man kunne kalde film med et "mindre alvorligt indhold", men som alligevel vil kunne skræmme de mindste.
3. Hidtil har de danske regler og dansk praksis for radio- og fjernsynsvirksomhed alene være rettet mod tv stationer. Med on-demand medietjene-

sterne udvides kredsen, idet der også vil være private on-demand medietjenesteudbydere.

Med dette forhold in mente bliver det nødvendigt at tænke anderledes med henblik på at koordinere børnebeskyttelsesforanstaltningerne. Der skal være overensstemmelse mellem forskellige udbydere af medietjenesteydelserne om, hvilke film, der i alvorlig grad kan skade mindreårige, ligesom der i dag er overensstemmelse mellem klassificeringen af de film, der vises i forskellige biografer.

4. Det kræver foruden et sæt af kriterier også vejledning af udbydere samt en database, således at man kan se ”det, man er blevet enige om”
5. De kontrolforanstaltninger, der er tale om i direktivet, bør være reelle redskaber, der kan forstås og anvendes af danske forældre. Filtre f.eks. anvendes kun i meget begrænset omfang af danske forældre. Ifølge nyere forskningsundersøgelser mener hovedparten af danske forældre, at der ikke er nogen grund til at bruge filtre, da de har tillid til deres børn¹.

Der må påtænkes et større holdningsbearbejdende arbejde, hvis denne foranstaltning skal opfattes som andet end ”til pynt”. Et reelt forbehold vedrørende filtre er jo også, at børn ikke får mulighed for at blive forberedt på at håndtere det store medieudbud, hvis de konsekvent er blevet udelukket via filtre. Filtre kan under ingen omstændigheder stå alene og bør suppleres med information og vejledning i brug af medier.

Mærkning er også anført som led i børnebeskyttelsesforanstaltningerne. Medierådet for Børn og Unge har benyttet sig af mærkning gennem flere år på fysiske produkter som DVD og har stor erfaring hermed.

¹ Eurobarometer: *Towards a safer use of the Internet for children in the EU – a parents' perspective (2008)*

Mulige perspektiver

I løbet af de seneste ti år er de teknologiske muligheder og hermed det aktuelle medieforbrug undergået en voldsom udvikling. Medierådet ser denne udvikling som en mulighed for at gentænke hele børnebeskyttelsesområdet på en måde, der både kan integrere film, tv-fiktion og fiktion, der gøres tilgængelig via ikke-lineære medietjenester. Forbrugerne skelner jo ikke mellem forskellige teknologier og medietjenester, og derfor er et flerstrengt system, det vil sige et system med forskellige regler for film, tv og internet, uhensigtsmæssigt.

Vi finder, at information og vejledning er en samfundsmæssig opgave, der handler om at varetage børn og unges oplevelser med de levende billeder. Dette er i dag mere end nogensinde aktuelt med det store udbud i digitale medieproduktioner og den øgede adgang hertil.

Vi ønsker at indgå i et samarbejde med de øvrige aktører på området omkring et samlet system, der kan spænde over alle teknologier, og som kan dække indhold, der både ”i alvorlig grad” kan være skadeligt for mindreårige samt indhold, der i ”mindre alvorlig grad” kan være skadeligt for mindreårige. Det fremgår af direktivet, at området er egnet til selvregulering og/eller samregulering som supplement til formel regulering. Vi ønsker at bidrage til en ordning, der er udformet på en sådan måde, at den respekteres af aktørerne på feltet og kan håndhæves på effektiv vis. Vi henleder opmærksomheden på, at selvregulering kan være en supplerende metode til gennemførelse af direktivets bestemmelser men bør ikke erstatte Kulturministeriets myndighedsforpligtelse.

Medierådet for Børn og Unge opfordrer departementet til at vurdere, om et samlet system kan være en hensigtsmæssig måde at imødegå konsekven-

serne af den digitale udvikling, således at forbrugerens mulighed for at orientere sig ikke forringes.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, reading "Birgitte Holm Sørensen". The signature is written in a cursive style with a large initial 'B' and 'S'.

Birgitte Holm Sørensen

Formand for Medierådet for Børn og Unge

**SAMARBEJDSFORUM
FOR DANSKE
LYTTER- OG SEERORGANISATIONER**

Kulturministeriet
att. Pernille Rabek

Vejle den 16. august 2009.

Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret af 6. juli 2009.

Idet SLS takker for muligheden for at indgive høringssvar til lovforslaget har vi følgende bemærkninger:

§ 2, stk. 3

Det bør klart fremgå, at der i forbindelse med en on-demand audiovise medietjeneste kræves et programkatalog, som på en fyldestgørende måde informerer køberen om programindholdet - gerne i form af et klassifikationssystem, der fortæller, hvilke genrer man betaler for.

& 38 b og § 48

SLS finder det principielt betænkeligt, at kulturministeren kan fastsætte regler om indhold i programvirksomheden. Af bemærkningerne til loven fremgår det, at det drejer sig om at benytte bemyndigelsen til i overensstemmelse med reglerne i direktivet om audiovisuelle medietjenester i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at formidlet indhold også i audiovisuelle on-demand-tjenester ikke må tilskynde til had p.g.a. race, køn, religion eller nationalitet, samt regler for sådanne tjenester om fremme af produktion og adgang til europæiske programmer og krav om, at tjenester med skadeligt indhold for mindreårige kun stilles til rådighed på en sådan måde, at mindreårige normalt ikke hører eller ser disse. Vi ønsker det præciseret i loven, at det drejer sig om dette indhold og ikke indholdet generelt.

§ 42 og § 47

SLS finder det meget tilfredsstillende, at Radio- og TV-nævnet skal føre tilsyn med udbydere af audiovise tjenester. Derimod finder vi det bemærkelsesværdigt, at udbydere af on-demand tjenester ikke skal lade sig registrere ved nævnet og må spørge, hvordan nævnet skal føre tilsyn med noget, som ikke er registreret, og hvordan det skal kontrollere de i § 2, stk. 3 nævnte programkataloger? Vi vil derfor opfordre til, at også udbydere af on-demand audiovise tjenester skal registreres i Radio- og tv-nævnet.

& 85

Der skelnes i forslaget mellem produktplacering og produktponsorering. For SLS er denne sondring med til at svække det generelle forbud mod produktplacering - især når produktponsorering tillades, hvis den ikke har en betydelig værdi. Hvad er en betydelig værdi? SLS frygter, at denne bestemmelse kan føre til konstant diskussion og vanskeliggøre Radio- og tv-nævnets tilsynspligt.

På vegne af SLS bestyrelse

Lars Peter Melchiorson

Formand for Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer - SLS

Sekretariat:

Præstevænget 12 · 2750 Ballerup
Tlf.: 33 79 12 30 · E-post: info@arfonline.dk

2004-20399-101

- for retten til lige muligheder

Danske Handicaporganisationer

Kløverprisvej 10 B
2650 Hvidovre, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
Fax: +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Til
Kulturministeriet,
e-mail: kum@kum.dk

Hvidovre, den 17. august 2009
Sag 09/589 – Dok. 8172/09 SL/mol/kft

Hørings svar: Udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Danske Handicaporganisationer (DH) har fra Kulturministeriet modtaget ovenstående til høring. DH takker for muligheden for at fremkomme med vore synspunkter og har følgende bemærkninger:

EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester indeholder en artikel om tilgængelighed til medietjenester for syns- og hørehæmmede (artikel 3c). Denne artikel er ikke implementeret i ministeriets udkast til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. DH mener derfor, at ministeriet ikke lever op til forpligtelsen om at gennemføre direktivet i dansk ret, når denne artikel ikke tilføjes i dansk lovgivning.

Ifølge gennemgangen af bestemmelserne i direktivet finder ministeriet det mest hensigtsmæssigt, at forpligtelsen i artikel 3c løftes ved løbende at foretage justeringer af public service-virksomhedernes forpligtelser på området. Dette er ikke tilfredsstillende, da public service-forpligtelserne ikke gælder for alle medietjenesteudbydere. Derudover overvejer Kulturministeriet konkrete initiativer med henblik på at tilskynde øvrige medietjenesteudbydere til at gøre deres tjenester gradvist tilgængelige for syns- og hørehæmmede. DH mener ikke, at ministeriet med de foreslåede initiativer gennemfører artikel 3c fra direktivet i dansk ret.

Der skal forpligtelser til for at drive udviklingen i den rigtige retning. Det er for uambitiøst at vente på udviklingen og herefter imødekomme efterspørgslen med udgangspunkt i nye teknologiske frivillige landvindinger. Udviklingen på synstolkningens område, hvor kun få udsendelser tolkes, og den kendsgerning, at intet hidtil er sket i forhold til oplæsning af undertekster, er nogle af eksemplerne på dette. DH mener, der er behov for at tage de fornødne lovgivningsmæssige muligheder i anvendelse for at leve op til forpligtelsen i direktivet.

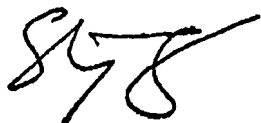
Med Folketingets beslutning af 28. maj 2009 om dansk ratifikation af FN's Konvention om rettigheder for personer med handicap har Danmark forpligtet sig til at anerkende retten for personer med handicap til at tage del i kulturlivet på lige fod med andre (artikel 30.1, litra b). Herunder hører adgangen til medietjenester. Udover artikel 3c i EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester, der tilskynder medietjenesteudbydere at sikre tilgængelighed til deres tjenester, stiller FN's Handicapkonvention krav om, at medietjenesteudbydere stiller til-

2004-20399-99

gængelige medietjenester til rådighed. Endnu et argument for lovgivningsmæssigt at sikre denne forpligtelse i dansk ret.

Skulle ovenstående give anledning til spørgsmål, kan disse rettes til konsulent for tilgængelighed til informations- og kommunikationsteknologi, Monica Løland, på tlf.: 3638 8524 eller e-mail: mol@handicap.dk.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'SL' with a long horizontal stroke extending to the right.

Stig Langvad
Formand

DRRB

Kulturministeriet
Att. Pernille Rahbek
Nybrogade 2
1203 København K

TBO/17. august 2009

**Høring til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirk-
somhed og lov om ophavsret**

Tak for høringsbrevet.

Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening (DRRB) ønsker at kommentere på forslaget omkring produktplacering i programmer og bestemmelsen omkring tv-reklamers omfang.

BØRSEN
1217 KØBENHAVN K

TELEFON 33 13 44 44
FAX 33 11 63 03

E-MAIL drdb@drdb.dk
HOMEPAGE www.drdb.dk

Produkt placering i programmer

DRRB ser gerne, at den danske radio- og tv-lovgivning liberaliseres, så produktplacering tillades i Danmark. Produktplacering bliver i dag praktiseret i flere lande og er generelt et marked i vækst. Det ses ofte benyttet i udenlandske spillefilm og i tv-programmer som en anerkendt reklamemulighed, og vi finder det rimeligt, at danske virksomheder kan markedsføre og sælge deres produkter på lige vilkår med virksomheder, der markedsfører og sælger produkter fra/i andre lande, så danske produktioner ikke skævvrides i forhold til udenlandske produktioner.

Endelig er det vores opfattelse, at man ved at åbne op for produktplacering i Danmark, vil få en langt bedre mulighed for at skabe en sekundær finansiering til tv, film, programmer mv.

DRRB taler derfor for, at der åbnes langt mere op for produktplacering i Danmark, end tilfældet er i Kulturministeriets lovudkast, hvor det kun er

produktplacering i visse programmer mv., som er *indkøbt uden for* den enkelte medlemsstat, der skal tillades.

Direktivet giver mulighed for, at produktplacering tillades i et langt større omfang, og DRRB kan tilslutte sig direktivets muligheder for, at de enkelte medlemsstater tillader produktplacering i spillefilm, film og serier produceret til audiovisuelle medietjenester, sportsprogrammer og lette underholdningsprogrammer, samt i andre typer programmer.

Da børn er en særlig sårbar gruppe, er det omvendt ikke vores holdning, at produktplacering skal tillades i børneprogrammer, ligesom det også er rimeligt, at der heller ikke kan ske produktplacering af produkter, som der i forvejen ikke må reklameres for på tv, som fx tobak og receptpligtig medicin.

I forbindelse med indførelsen af en bestemmelse om produktplacering bør det understreges, at produktplacering ikke er skjult reklame, men er en lovlig reklamemulighed, så længe seerne tydeligt informeres om, at der forekommer produktplacering i et program. Vi foreslår derfor i overensstemmelse med direktivet, at der ved begyndelsen og afslutningen af et program og efter en reklamepause, kommer en oplysning om, at programmet indeholder produktplacering.

Samtidig mener vi, man skal benytte direktivets fravigelsesmulighed om, at de spillefilm og programmer, som ikke er produceret eller bestilt af medietjenesteudbyderen selv eller en virksomhed, der er tilknyttet medietjenesteudbyderen, ikke skal leve op til dette identifikationskrav, da det i praksis vil være umuligt at håndtere en sådan gennemgang af film, programmer mv.

Antallet af tv-reklamer

Ifølge lovudkastet er der ikke sket ændringer til den lovgivning, der i dag gælder for omfanget af tv-reklamer, hvor reklamer i radio og fjernsyn højst må udgøre 15 procent af den enkelte tilladelseshavers daglige sendetid og højst 12 minutter pr. time.

Ifølge Rådets direktiv kan denne daglige sendetid dog udgøre 20 procent, og højst 12 minutter pr. time, og DRRB mener der bør ske en forhøjelse til de 20 procent.

Det har altid været DRRBs holdning, at for mange reklamer skaber irritation hos forbrugerne, hvorfor procentsatsen med de 12 minutter pr. time findes rimelig. Denne procentsats bliver i dag i øvrigt fuldt ud udnyttet prime time, hvorfor man ved at forhøje grænsen fra 15 til 20 procent ikke åbner op for flere reklamer prime time, men blot åbner op for muligheden for, at der kan bringes reklamer på nogle andre tidspunkter af døgnet, fx sent om aftenen eller på andre lidt skæve tidspunkter i forbindelse med sportsbegivenheder eller lignende.

Med venlig hilsen

Bjørn Karsholt
Direktør

Høringssvar fra DIF og Team Danmark på udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Danmarks Idræts-Forbund (DIF) og Team Danmark har i mail af 7. juli fra Kulturministeriet modtaget Kulturministeriets udkast til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret – om end det skal bemærkes, at hverken DIF, Team Danmark eller andre idrætsorganisationer er medtaget på den høringsliste, som er vedlagt ministeriets mail. Vi går ud fra, at der er tale om en beklagelig fejltagelse, da idrættens organisationer i høj grad er berørt af bemeldte udkast til lovforslag og derfor høringsberettigede.

DIF og Team Danmark vil i det følgende afgive et fælles høringssvar – et høringssvar, der således også bliver afgivet på vegne af samtlige DIF's 60 medlemsforbund, herunder ikke mindst Dansk Boldspil-Union og Dansk Håndbold Forbund, som især kan blive berørt af lovforslaget.

Høringssvaret vil alene forholde sig til implementeringen af artikel 3 k i AVMS-direktivet om *short reports* i dansk lovgivning. De øvrige elementer i ministeriets forslag til lov om ændring af radio- og tv-loven samt ophavsretsloven har DIF og Team Danmark ingen kommentarer til.

I Baggrund og disposition for høringssvaret

Artikel 3 k i det såkaldte AVMS-direktiv (direktiv 2007/65 af 11. december 2007, som ændrer tv-direktivet fra 1989) giver tv-stationer og i begrænset omfang internetmedier adgang til at bringe korte uddrag fra transmissioner af ”begivenheder af stor interesse for offentligheden”. Reglerne er ganske komplekse og bestemmelserne er – som det ikke er ualmindeligt i forbindelse med EU-lovgivning – tydeligvis resultatet af en række kompromisser, hvilket bl.a. betyder, at der på visse punkter er uoverensstemmelse mellem betragtningerne i præambelen og de egentlige direktivbestemmelser.

2004-20399-107

Der vil i det følgende blive fokuseret på, hvordan man kan implementere direktivet med en så begrænset skadeseffekt for idrætten som muligt. I den forbindelse vil DIF og Team Danmark komme med forslag til, hvordan implementeringen strukturelt og indholdsmæssigt kunne ske.

Overordnet skal det erindres, at Danmark var modstander af bestemmelserne om short reports, hvilket fremgår af referatet af kulturministerrådsmødet den 13.-14. november 2006. Dette indikerer, at selv om Danmark selvfølgelig skal overholde EU-reglerne, vil det være i overensstemmelse med ånden fra direktivforhandlingerne at vælge en så minimal implementering som overhovedet muligt.

I det følgende vil dansk idræts forhold på tv-rettighedsområdet først blive belyst, således at ministeriet har den nødvendige baggrundsviden om, hvad det er for tv-aftaler og indtægtskilder for idrætten, som kan blive berørt af EU-direktivets implementering.

Dernæst vil den lovgivningsmæssige ramme for implementeringen blive behandlet. Her vil spørgsmålet om det skal være radio/tv-loven eller ophavsretsloven, der skal ændres, blive behandlet.

Herefter vil andre måder at begrænse skadesvirkningerne af implementeringen blive behandlet: tre spørgsmål vil især blive drøftet: Definitionen af ”begivenheder af stor interesse for offentligheden”, definitionen af ”generelle nyhedsindslag” og definitionen af ”korte uddrag”.

DIF og Team Danmarks konkrete bemærkninger til ministeriets forslag til ændring af ophavsretsloven vil herefter blive givet.

Endelig vil DIF og Team Danmark på baggrund af den forudgående behandling komme med forslag til, hvorledes en implementering af EU-direktivet alternativt kunne se ud.

II Dansk idræts forhold på tv-retlighedsområdet

I forbindelse med etableringen af Team Danmark i 1984 var det en forventning fra Folketingets side, at tv-indtægter fra specialforbundene udgjorde en væsentlig del af idrættens egenfinansiering af Team Danmark. Specialforbundene har derfor siden Team Danmarks oprettelse overdraget billed- og radiorettighederne til Team Danmark, som i samarbejde med forbundene selv samt DIF har forestået forhandlingerne med tv-stationerne om rettighedsoverdragelse.

Der eksisterer i øjeblikket følgende tv-aftaler inden for idrætten (gengivet i korte hovedtræk):

Fodbold:

Superligaen: Eksklusive (dvs. med eneret) transmissionsaftaler med forskellige tv-selskaber, dog er nyhedsklip undtaget herfra. Der er således indgået separate aftaler med DR og TV2 om non-eksklusive tv-retligheder til ”højdepunktsklip” fra superligaen, 1. division og landspokalturneringen til visning i Danmark.

Fodboldlandsholdets hjemmekampe: Eksklusiv aftale med TV2 for samtlige tv-retligheder til Danmark. TV2 har mulighed for at videresælge/videregive rettigheder til nyhedsklip.

Håndbold:

Landsholdet og ligaer (både herre og kvinder): eksklusiv aftale med TV2 for samtlige tv-retligheder til Danmark. TV2 har mulighed for at videresælge/videregive rettigheder til nyhedsklip.

Ishockey:

Landshold og liga: Eksklusiv aftale med TV2 for samtlige rettigheder til Danmark (videresolgt til TV2Sport), dog er nyhedsreportager non-eksklusiv. Dvs. nyhedsklip fra ishockey-kampe kan sælges til andre tv-stationer (og er solgt til DR via den generelle aftale).

Badminton:

Udvalgte begivenheder samt holdturnering: Eksklusiv aftale med TV2 for samtlige rettigheder til Danmark (bl.a. holdturnering videresolgt til TV2Sport), dog er nyhedsreportager non-eksklusiv. Dvs. nyhedsklip fra badmintonkampe kan sælges til andre tv-stationer (og er solgt til DR via den generelle aftale).

Basketball:

Liga og landshold: Eksklusiv aftale med DK4 for samtlige rettigheder til Danmark, dog er nyhedsreportager non-eksklusiv (og er solgt til DR og TV2 via den generelle aftale).

Generel aftale for alle idrætter:

Der er for perioden 1. maj 2006 til 30. april 2011 indgået en aftale med DR og en aftale med TV2, som giver de to tv-stationer ret til at nyhedsdække al idræt under DIF (dog ikke fodbold og håndbold) samt en ret til at transmittere fra et vist antal begivenheder.

Endelig er der visse enkeltbegivenhedsaftaler, f.eks. aftale med DR om Post Danmark Rundt i cykelløb.

Som det fremgår af ovenstående liste indgår aftaler om højdepunkter/nyhedsklip på forskellig måde i forskellige aftaler. Uanset aftaleform er det et velkendt faktum, at værdien af en tv-stations erhvervede rettighed til at transmittere en begivenhed forringes væsentligt, såfremt konkurrerende tv-stationer har en ret til at bringe højdepunkter/nyhedsklip fra begivenheden gratis.

Som det fremgår ovenfor eksisterer der i øjeblikket i Danmark aftaler inden for fodbold (landsholdet) og håndbold, hvor rettighederne til begivenheder, herunder retten til korte nyhedsreportager/højdepunkter, er solgt eksklusivt, og hvor det helt klart ville have forringet værdien af tv-aftalerne for idrætten, hvis andre tv-stationer havde en ret til at bringe korte nyhedsklip.

Der eksisterer også aftaler, hvor selve transmissionerne af begivenhederne er eksklusiv, men hvor ret til at bringe nyhedsreportager er non-eksklusiv, og hvor denne nyhedsret så sælges separat eller via generelle aftaler til andre tv-stationer. Dette gør sig gældende inden for superligafodbold, ishockey, badminton og basketball, og værdien af disse separate eller generelle aftaler er af stor betydning for dansk idræt.

Endelig eksisterer der generelle aftaler mellem dansk idræt og DR og TV2, som giver de to tv-stationer ret til – non-eksklusivt – at bringe korte nyhedsklip fra alle idrætter under DIF (dog ikke fodbold og håndbold, der har særlige eksklusive aftaler). Disse generelle aftaler om ret til at bringe nyhedsreportager er dog efter idrættens opfattelse ikke omfattet af EU-direktivet, da der ikke er tale om nyhedsklip fra begivenheder, som et fjernsynsforetagende har enerettighederne til.

Alt i alt må det vurderes, at overdragelsen af rettighederne til nyhedsreportager/højdepunkter til tv-stationer giver dansk idræt indtægter i størrelsesordenen årlige to-cifrede millionbeløb – hvilket understreger behovet for en så minimal implementering af EU-direktivet som muligt.

III Implementeringsramme: radio/tv-loven eller ophavsretsloven?

Dette er ikke et ligegyldigt lovteknisk/strukturelt spørgsmål, men har konsekvenser for den mulige skadesvirkning med reglerne.

Efter idrættens opfattelse bør direktivbestemmelserne om short reports implementeres i en bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i radio- og tv-loven. I denne lov er der allerede i § 90, stk. 3, en hjemmel til at fastsætte nærmere regler på dette område. Selve hjemlen i loven bør omformuleres for at skabe den mest præcise hjemmel til at udstede bekendtgørelsen. Da regler om short reports også til et vist omfang (meget begrænset, jf. art. 3 k, stk. 5) gælder på internettet, bør der indføres en tilsvarende hjemmel i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (som hører under Videnskabsministeriet); en sådan hjemmel findes i øvrigt allerede i loven, og den skal derfor blot præciseres eller evt. blot udmøntes. Begge hjemler kan udmøntes i én og samme bekendtgørelse.

I Kulturministeriets notat af 16. juni 2009 foreslås det, at direktivbestemmelserne om short reports implementeres ved en ændring af ophavsretsloven. Hvis bestemmelserne implementeres i ophavsretsloven, vil der være tale om en decideret indskrænkning i rettighederne på samme måde som de andre undtagelser i ophavsretsloven, mens en implementering i radio- og tv-loven vil betyde, at man får adgang til at gøre ”sådan og sådan”, men kun inden for de rammer, der udstikkes af ophavsretsloven. Ved at implementere reglerne i radio- og tv-lovgivningen sikres det, at uanset hvad der gives lov til i radio- og tv-loven, gælder ophavsretsloven fortsat fuldt ud, herunder citatbestemmelsen i § 22 og reportagereglen i § 25. Det vil betyde en mere begrænset skadesvirkning for idrætten end en implementering i ophavsretsloven, da der i realiteten vil være tale om to sæt betingelser, der skal opfyldes: de nye regler i tv-bekendtgørelse og de eksisterende (bredt formulerede) bestemmelser i ophavsretsloven.

Følgende argumenter kan anføres til støtte for, at short reports bestemmelserne implementeres inden for rammerne af radio- og tv-loven og ikke i ophavsretsloven:

- Det relevante direktiv er ikke et ophavsretsdirektiv, men et direktiv, der regulerer forholdene vedrørende audiovisuelle medietjenester. Det er altså ikke sigtet med direktivet at regulere de ophavsretlige forhold.
- Det er en normal fremgangsmåde, at hvis man i et EU-direktiv vil regulere de ophavsretlige forhold, så sker dette i regi af Kommissionens generaldirektorat for det indre marked og tilsvarende indre markeds-ministerrådet; AVMS-direktivet er blevet gennemført i regi af generaldirektoratet for medier og vedtaget i Kulturministerie-ministerrådet.
- Et eksempel på denne normale opgavefordeling er direktivet om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (direktiv 2003/98). Dette direktiv kunne opfattes som en undtagelse fra den ophavsretlige eneret, men i art. 1, stk. 5, er det præciseret, at direktivforpligtelserne kun gælder, hvis de er forenelige med ophavsretten. I den nationale implementering har dette afstedkommet, at direktivet er implementeret uden

for ophavsretsloven, nemlig i en særlig lov, lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Samme principielle fremgangsmåde bør vælges ved short reports-implementeringen.

- Tilsvarende forholder det sig sådan, at bestemmelser i radio- og tv-loven regulerer mediernes forhold, mens deciderede undtagelser fra den ophavsretlige eneret skal reguleres i ophavsretsloven. Eksempelvis indebærer radio- og tv-lovens reglen om distribution af radio- og tv-programmer i fællesantenneanlæg ikke nogen begrænsning i ophavsretten – denne skal søges i ophavsretsloven.
- I artikel 3 k, stk. 4, er det anført, at man som alternativ kan gennemføre ”en ækvivalent ordning”, hvor andre tv-stationer får adgang til selve begivenheder. Dette antyder ikke en ophavsretlig tankegang (selv begivenheden nyder som bekendt ikke ophavsretsbeskyttelse).
- Direktivbestemmelserne om short reports i artikel 3 k og de tilhørende præambelbetragtninger nr. 38-40 er ikke formulerede som undtagelser fra eller indskrænkninger i den ophavsretslige eneret. I artikel 3 k, stk. 1, er det formuleret sådan, at tv-stationerne ”har adgang til” de pågældende tv-transmissioner, og i stk. 2 er det beskrevet, at når en tv-station ønsker at bringe short reports, ”skal der søges om adgang hertil” hos den tv-station, der har eneretten. I stk. 3 tales der om ”frit at vælge korte uddrag”. Endelig taler stk. 6 om, at medlemsstaterne skal sikre, at der fastlægges ”nærmere regler og betingelser for tilvejebringelse af sådanne korte uddrag”. Sådan formulerer man ikke obligatoriske EU-ophavsretsundtagelser. At der ikke er tale om en ophavsretlig undtagelse, er yderligere præciseret i præambelen til direktivet. Her fremgår det af betragtning nr. 39, at ”indehavere af eneretten til tv-transmission af begivenheder, der er af stor interesse for offentligheden [bør] give andre tv-spredningsforetagender ret til at benytte korte uddrag i generelle nyhedsprogrammer på loyale, rimelige og ikke diskriminerende vilkår under behørig hensyntagen til enerettighederne”. I betragtning nr. 39, 1. afsnit, er det ydermere præciseret, at adgangen til at give og benytte korte uddrag bør ske ”under behørig hensyntagen til enerettighederne”.

- Flere af de netop citerede passager indikerer, at EU-direktivet har forudsat, at reglerne implementeres gennem (obligatoriske) aftaler mellem tv-stationerne. Det er jo i øvrigt det net af aftaler, der findes i dag herhjemme uden problemer. Aftaletanken er understreget i slutningen af betragtning nr. 40, hvorefter tv-stationerne ikke bør forhindres i at indgå ”mere detaljerede aftaler”.
- I betragtning nr. 40 er det præciseret, at direktivbestemmelserne om short reports ikke berører det såkaldte infosoc-direktiv om ophavsretten i informationssamfundet eller internationale konventioner om ophavsret. Overført til danske forhold betyder det, at de nationale regler om short reports ikke berører ophavsretsloven.
- Hvis man skulle implementere reglerne i ophavsretsloven, skulle man – som man er inde på i notatet af 16. juni 2009 fra Kulturministeriet – ikke alene indskrænke tv-stationernes såkaldte signalret i OHL § 69, men også øvrige ophavsrettigheder knyttet til tv-transmissionen (som er beskyttet som filmværk). Det er imidlertid ikke det direktivet taler om; her er det alene tanken at gøre et indgreb over for den, der har den eksklusive tv-ret til en begivenhed.
- I direktivets art. 3 k, stk. 6, har man reguleret godtgørelsen til den tv-station, der har eneretten til den begivenhed, der er tale om. Godtgørelsen er maksimeret til de tekniske udgifter. Der er altså ikke tale om en rettighedsmæssig kompensation. Dette viser, at reglerne ikke er af ophavsretlig karakter. I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet af 18. oktober 2007 (KOM (2007) 639) om Rådets fælles holdning er det på s. 3 direkte anført, at formuleringen vedr. godtgørelse er valgt, for at ”retten til at bringe korte uddrag ikke kan fortolkes som en tvangslicens”, altså at det ikke skal være en ophavsretlig rettighedsindskrænkning.
- Direktivets forgænger m.h.t. short reports, Europarådets rekommandation fra 1991, er i Danmark gennemført ved den uudnyttede bemyndigelsesbestemmelse i radio- og tv-lovens § 90, stk. 3, ikke ved bestemmelser i ophavsretsloven.

- Overordnet må man konstatere, at short reports-reguleringen handler om at få *adgang* til en transmission med henblik på at bringe et kort uddrag af den, når der er en tv-station, som har ”opnået enerettighederne til begivenheden”. Dette er ophavsretligt irrelevant, dvs. det er ikke egnet til at regulere som undtagelse i ophavsretsloven.
- Meningen med direktivet synes at være klart: Medlemsstaterne skal sikre, at når det gælder visse særlige begivenheder, skal en tv-station, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, give andre tv-stationer adgang til at bringe korte uddrag af tv-transmissionen. Det er altså den enkelte tv-station, som skal sørge for at give denne adgang, og tv-stationen kan opstille visse vilkår, forudsat at disse vilkår er ”redelige og rimelige” (jf. artikel 3, stk. 1), og forudsat at vilkårene ”meddeles i god tid for hver begivenhed, der er af stor interesse for offentligheden” (betragtning nr. 39). Det er svært at se, at sådanne aftaler og forhåndsmeddelelser kan tænkes ind i en firkantet ophavsretsundtagelse.
- Sidste afsnit i betragtning nr. 39 spiller også en rolle. Her beskrives, hvilket lands lovgivning der finder anvendelse på de enkelte led i processen. Heraf følger ”sekventielle” anvendelse af reglerne: En tv-station i land A har eneret til transmission af en bestemt stor begivenhed, og en tv-station i land B ønsker at få adgang til at vise et kort uddrag. Det er lovgivningen i land A, som regulerer selve adgangen til korte uddrag, dvs. de vilkår, som tv-stationen med eneret må opstille at give adgang til at bringe korte uddrag fra sine transmissioner. Derimod er det lovgivningen i land B, som regulerer ”transmissionen af de korte uddrag”, dvs. regulerer forholdene vedrørende den tv-station, som benytter sig af adgangen til at udsende korte uddrag. Dette oprindelseslandsprincip følger fuldstændig reglerne i AVMS-direktivet i øvrigt, nemlig at det er lovgivningen i det land, hvor tv-stationen er hjemmehørende eller sender fra, som fastsætter de juridiske rammer for udsendelserne. Denne opdeling af oprindelseslandsprincippet skal gennemføres i dansk ret, dvs. at det skal præciseres, hvornår reguleringen vedrører adgang til signalet hhv. kort uddrag af transmissionen. Dette kan let gøres i bekendtgørelsen, mens det er sværere at gennemføres denne sondring i en kort og klar bestemmelse i ophavsretsloven.

- Hvis implementeringen skulle ske i ophavsretsloven, skulle man specifikt forholde sig til, hvor hjemlen til den nye undtagelse er i infosoc-direktivet, hvilket bliver svært, da det står klart, at dette direktiv ikke ændres på grund af AVMS-direktivet. Desuden skulle der tages specifikt hensyn til den grundlæggende bestemmelse i infosoc-direktivets artikel 5, stk. 5, om, at undtagelser ikke økonomisk må underminere den ophavsretlige eneret (hvilket en udtrykkelig ophavsretlig undtagelse om short reports kan siges at gøre).

Af særlig betydning må det fremhæves, at Kulturministeriet i forbindelse med den hjemlige EU-beslutningsproces op til direktivets vedtagelse alene indikerede, at en gennemførelse ville indebære en ændring af radio- og tv-loven, ikke ophavsretsloven. Det er på dette grundlag, at EU-Udvalget, Kulturudvalget og høringsinstanserne har forholdt sig til direktivforslaget. Der henvises navnlig til ministeriets samlenotat af 30. oktober 2006.

IV Andre måder at begrænse skadesvirkningerne

1. Definitionen af ”begivenheder af stor interesse for offentligheden”

Hvad angår definitionen af ”begivenheder af stor interesse” kan der være grund til at sammenligne med artikel 3 j i direktivet, som handler om udsendelse af begivenheder af ”væsentlig samfundsmæssig interesse”, hvor en medlemsstat kan lave en liste over hvilke begivenheder, der skal anses som værende af væsentlig samfundsmæssig interesse med henblik på at sikre, at en betydelig del af befolkningen i de enkelte medlemsstater skal kunne følge sådanne begivenheder.

Artikel 3 j og artikel 3 k befinder sig i samme afsnit i direktivet og forfølger grundlæggende samme mål, nemlig en bred adgang for befolkningen til at kunne følge visse særlige begivenheder.

Hvis man sprogligt sammenholder ”begivenheder af stor interesse for offentligheden” med ”begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse”, må det konstateres, at de to udtryk i realiteten er identiske – det er blot to måder at sige det samme på.

Lader man sig inspirere af artikel 3 j, kunne man med fordel i Danmark kigge på den liste over vigtige sportsbegivenheder, der gjaldt frem til udgangen af 2001. Det betyder, at det alene er sportsbegivenheder i kategorien OL samt EM og VM i fodbold og håndbold, der omfattes, ikke eksempelvis en enkelt kamp i Danmarksturneringen eller en indledende kamp i en international tennisturnering (herhjemme eller i udlandet). Det bør endvidere bemærkes, at listen i dag er forældet, og at nogle af de anførte begivenheder i dag næppe ville være kommet på listen.

2. Definitionen af ”generelle nyhedsindslag”

Spørgsmålet om definition af ”begivenheder af stor interesse” hænger i virkeligheden også tæt sammen med spørgsmålet om definitionen af ”generelle nyhedsindslag”. Det giver sig selv, at en enkelt kamp i Danmarksturneringen i fodbold eller badminton under alle omstændigheder ikke ville være kvalificeret til at blive omtalt i et generelt nyhedsindslag – det indikerer, at der er tale om helt særlige begivenheder såsom ved en VM-finale i fodbold eller håndbold. Hvilke sportsbegivenheder kan man forestille sig har en sådan almen interesse, at det ville interessant at omtale dem i et alment nyhedsprogram?

Med denne definition er det vigtigt at få præciseret, at der med generelle nyhedsindslag ikke menes sportsnyheder, eftersom en tv-station så kunne stykke et helt program sammen ved blot at bringe korte uddrag af tv-transmissioner, som andre tv-stationer har enerettighederne til – og uden selv at skulle betale for rettighederne. I betragtning nr. 39, tredje afsnit, er det præciseret, at begrebet generelle nyhedsprogrammer ikke bør omfatte ”kompilering af korte uddrag i underholdningsprogrammer”.

Det bemærkes dog, at i første afsnit af betragtning nr. 39 udtales det, at korte uddrag kan benyttes i udsendelse via ”enhver kanal, herunder rene sportskanaler” – det indikerer at også nyhedsprogrammer i sportskanaler vil kunne bruge denne. Men direktivteksten må komme forud for en præambelbetragtning.

En mulighed vil være i reguleringen at præcisere, at når det gælder almene tv-stationer, gælder retten til at bringe short reports alene i generelle nyhedsprogrammer ikke i sportsnyheder, mens sportskanaler også har mulighed for at bringe disse korte uddrag i dets programmerede nyhedsprogrammer.

Udtrykket ”nyhedsindslag” indikerer i øvrigt en vis aktualitet, dvs. at adgangen til at bringe et kort uddrag kun skal kunne kræves kort tid efter, at begivenheden er afholdt.

3. Definitionen af ”korte uddrag”

Med hensyn til længden af ”korte uddrag” er det i første afsnit af betragtning nr. 39 indikeret, at uddragene ”som hovedregel ikke [bør] være længere end 90 sekunder”.

Det er vigtigt at få præciseret, at denne grænse på 90 sekunder ikke bør være en generel regel, men den absolutte overgrænse, når der er tale om begivenheder af en betydelig varighed, idet grænsen (naturligvis) ikke bør være gældende i forbindelse med sportsbegivenheder, hvor man med et uddrag på 90 sekunder ville underminere det økonomiske grundlag for den eksklusive ret til begivenheden derved, at andre tv-stationer frit ville kunne bringe relativt omfattende uddrag.

Ved implementeringen kunne man bruge det udtryk, at tv-stationen må bringe et uddrag af en længde, som er nødvendig for, at informationsformålet tilgodeses, uden at angive konkrete procenter eller sekunder.

V DIF og TD’s kommentarer til ministeriets lovforslag

1. Lovforslagets § 25 a

Det første der springer i øjnene i forslaget til § 25 a er indledningsordene: ”Et fjernsynsforetagende i en medlemsstat inden for det europæiske økonomiske samarbejdsområde ...”. Man kan ikke i den

danske ophavsretslov regulere forhold vedrørende fjernsynsforetagender fra andre lande end Danmark.

Allerede her ser man svagheden ved Kulturministeriets bestræbelser på at implementere short reports reglerne i ophavsretsloven i stedet for i radio- og tv-loven. I AVMS-direktivet er det klart, at man i national lovgivning skal regulere adgangen til at bringe korte nyhedsindslag for tv-foretagender, der er "etableret" i det pågældende land; samme kriterium kender man i radio- og tv-loven. I modsætning hertil opererer man i ophavsretsloven ikke med at regulere forhold vedrørende tv-foretagender, der er etablerede i Danmark, idet reguleringen alene knytter sig til, hvor den pågældende udnyttelse finder sted, dvs. at den danske ophavsretslovgivning finder anvendelse på tv-udsendelser, der anses for at finde sted på det danske territorium. Disse to kriterier fører ikke i hvert tilfælde til samme resultat, hvorfor der allerede her kan siges at være uoverensstemmelse mellem EU-direktivet og det danske forslag til implementering.

Eftersom man i den danske ophavsretslov ikke sonderer mellem, hvor en tv-station er etableret, men alene hvor en udsendelse foregår, kommer en implementering i ophavsretsloven til at medføre, at man i den danske regulering fastsætter regler for at bringe korte nyhedsindslag i ethvert tilfælde, hvor udsendelsen af det korte nyhedsindslag finder sted på dansk territorium. Dette er ikke i overensstemmelse med direktivets intention. Eksempel: Hvis en tv-station, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat ønsker at bringe et nyhedsindslag fra en begivenhed, som en dansk tv-station har eneretten til at transmittere, skal der i dansk lovgivning være en regulering af, hvordan denne tv-station får adgang til signalet; denne regulering mangler fuldstændig.

Grundlæggende har man ved forslaget til implementering i § 25 a helt opgivet den todeling af reguleringen, der er lagt op til i AVMS-direktivet: adgangen til signalet, henholdsvis retten til at gengive det korte nyhedsindslag. EU-reguleringen lægger helt tydeligt op til, at et tv-foretagende skal rette henvendelse til et andet tv-foretagende med henblik på at skaffe adgang til signalet; derudover reguleres forhold om, i hvilken udstrækning der må bringes korte nyhedsindslag i generelle nyhedsprogrammer. Den første del af reguleringen er helt tilsidesat i Kulturministeriets høringsudkast. På side 65 i bemærkningerne til forslaget anføres det, at det efter Kulturministeriets vurdering ikke er nødvendigt at fastsætte nærmere regler om "anmodningsproceduren". Kulturministeriet synes at forudsætte, at en tv-station bare kan overtage et signal eller gengive

uddrag fra en tv-udsendelse, så at sige fra skærmen. Dette synes ikke at have været AVMS-direktivets intention, ligesom det er tvivlsomt, om Kulturministeriets udgangspunkt er korrekt rent teknisk – typisk vil tv-stationer ikke finde, at der er tilstrækkelig høj sendekvalitet, hvis tv-stationen ikke har adgang til selve signalet, men bliver nødt til at gengive uddraget fra transmissionen på grundlag af en skærmgengivelse. Kulturministeriet synes også selv at være usikker på, hvordan en tv-station skaffer sig adgang til en anden tv-stations signal, idet man nederst side 65 anfører, at der kan være visse økonomiske konsekvenser – dog ikke af ”betydning” – ved at give andre fjernsynsforetagender adgang til korte nyhedsindslag.

Kulturministeriets forslag til implementering medfører eksempelvis, at man overser artikel 3 k, stk. 2, i AVMS-direktivet, hvorefter et tv-foretagende fortrinsvis skal søge om adgang til at transmittere korte nyhedsindslag fra andre tv-foretagender, der er etablerede i den samme medlemsstat.

Forslaget til § 25 a, stk. 2, andet pkt., er umiddelbart svær at forstå, men efter nærmere læsning synes problemet at være ordet ”hvis” efter ”nyhedsindslag”; meningen er formentligt, at der i stedet skal stå ”på en sådan måde, at” eller lign.

Forslaget til § 25 a i ophavsretsloven medfører en mulighed for tv-stationer til at bringe korte nyhedsindslag i generelle nyhedsprogrammer såvel i tv-udsendelser som – på visse betingelser – på internettet on demand. Dette er der ikke hjemmel til i Infosoc-direktivet. Infosoc-direktivet indeholder i artikel 5 en opregning af, hvilke typer af indskrænkninger i den ophavsretlige eneret, der kan gennemføres i national lovgivning. Listen er udtømmende, idet der dog efter artikel 5, stk. 3, litra o, kan fastsættes ”andre mindre væsentlige” undtagelsesbestemmelser, dog kun for så vidt angår analoge anvendelser. Der er altså ikke hjemmel til at indføre en ny undtagelsesbestemmelse for så vidt angår anvendelse på internettet eller i digitale tv-udsendelser.

Dette er så meget desto mere graverende, som at der ikke alene er tale om en indskrænkning i tv-foretagenders rettigheder, men også et forslag til indskrænkning i alle andre typer af ophavsretlige enerettigheder, hvilket fremgår af lovforslagets § 2, nr. 3-7.

Rent lovteknisk er forslaget i øvrigt skruet forkert sammen. Kulturministeriet synes at forudsætte, at forslaget til § 25 a er en indskrænkning i signalretten efter § 69, mens stk. 2 indebærer en

indskrænkning i øvrige ophavsrettigheder. Sådan kan man imidlertid ikke gøre rent lovteknisk i ophavsretsloven. Kapitel 2 i ophavsretsloven, hvor forslaget til § 25 a skal placeres, vedrører værker, som beskyttes efter lovens § 1 og 2, og dermed indebærer stk. 1 også en indskrænkning i den almindelige ophavsret. Rent lovteknisk mangler der i øvrigt et forslag om at indsætte en henvisning til § 25 a i lovens § 69, som netop omhandler tv-foretagenders signalrettigheder.

Det er en fejl, når man i det hele taget fremsætter forslag om indskrænkning i andre typer af rettigheder end tv-foretagendernes rettigheder. Der er på ingen måde hjemmel i AVMS-direktivet til at fastsætte indskrænkninger vedrørende musikrettigheder i forbindelse med musik, der bliver spillet som led i de tv-transmissioner, som man vil have korte nyhedsindslag fra. Eksempelvis synes den foreslåede bestemmelse at indebære, at en tv-station ikke skal betale vederlag til KODA og Gramex for den musik, der anvendes i sådanne korte nyhedsindslag. Dette har på ingen måde været tanken i AVMS-direktivet.

I denne forbindelse er det værd at sætte spørgsmålstegn ved, hvordan Kulturministeriets forslag til implementering af direktivet forholder sig den såkaldte 3-trins test i Infosoc-direktivets artikel 5, stk. 5, som går ud på, at der ikke på nogen måde må fastsættes indskrænkninger i den ophavsretlige eneret, hvis indskrænkningen strider mod den normale udnyttelse eller indebærer en urimelig skade for rettighedshavernes legitime interesser; det er her af betydning, at der kan ske en undergravning af de økonomiske interesser for idrætten.

2. Ministeriets almindelige bemærkninger samt bemærkninger til de enkelte bestemmelser

På side 35 ff. i lovforslaget (de almindelige bemærkninger) anfører Kulturministeriet, at der ikke i de eksisterende bestemmelser i ophavsretsloven (§§ 22 og 25) er tilstrækkelig hjemmel til at sikre adgang til korte nyhedsindslag. Denne problemstilling er imidlertid udtryk for en misforståelse af AVMS-direktivets regler om korte nyhedsindslag. Disse EU-regler vedrører nemlig alene den medieretlige regulering af området, idet det fremgår af EU-direktivet, at man under alle omstændigheder skal respektere ophavsrettighederne. Der er derfor ikke spørgsmål om at sikre, at der er tilstrækkelig hjemmel til denne regulering inden for rammerne af ophavsretslovgivningen, idet opgaverne i forbindelse med implementeringen er at gennemføre direktivets regler inden for

rammerne af radio- og tv-lovgivningen og i den forbindelse at henvise til, at adgangen til at bringe korte nyhedsindslag under alle omstændigheder kun kan ske inden for rammerne af ophavsretslovgivningen.

DIF og Team Danmark er principielt enige i Kulturministeriets beskrivelse af, hvilke begivenheder der omfattes af reguleringen (s. 63 f.), nemlig at den skal have en nyhedsværdi, der tiltaler en større kreds af personer og samtidig være af interesse for andre end dem, der normalt følger begivenheder af lignende art på tv. DIF og Team Danmark er enige i ministeriets opfattelse af, at SAS-ligakampe o.l. dermed ikke kan være omfattet af lovgivningen og finder, at der højst kan være tale om begivenheder på landsholds- og slutrundeniveau inden for fodbold og håndbold (Danmarks kampe ved VM og EM-slutrunder) samt for de øvrige idrætters vedkommende de olympiske sommer- og vinterlege.

DIF og Team Danmark er dog meget uenig med ministeriet på ét centralt punkt: På side 64 næstsidste afsnit, sidste pkt., udtales det: ”I sidste ende må det være op til det fjernsynsforetagende, der ønsker at anvende korte nyhedsindslag, at vurdere, hvorvidt en begivenhed er af stor interesse for offentligheden.”

Dette finder DIF og Team Danmark helt uacceptabelt. Det kan aldrig være op til den, der ønsker at benytte en undtagelsesbestemmelse i ophavsretsloven, at vurdere i hvilken udstrækning det er lovligt at bruge materialet i henhold til den pågældende undtagelsesbestemmelse. Der gælder et generelt princip om at fortolke undtagelsesbestemmelserne i ophavsretsloven forsigtigt, ligesom der er en grundregel om, at det er den der benytter materialet i henhold til en undtagelsesbestemmelse, der har bevisbyrden for, at brugen er lovlig. Lovgiver bør i stedet skrive, at det er op til tv-foretagendet at sikre sig, at udnyttelsen falder inden for rammerne af undtagelsesbestemmelserne, ligesom lovgiver bør opfordre til, at området reguleres af aftaler (sådan som det er tilfældet allerede i dag). Aftaler mellem parterne giver således et betydeligt sikrere retsgrundlag og betydelig større fleksibilitet, end hvis tv-foretagender bruger en undtagelsesbestemmelse af denne karakter uden sikkerhed for, at der er tale om en lovlig brug.

I lovttekst og lovbemærkninger anvendes flere steder begreberne ”fjernsynsforetagende”, ”transmitterer” og ”medietjenesteudbyder”. Dette er begreber, der er ganske velkendte og

veldefinerede i radio- og tv-lovgivningen, men ikke i den danske ophavsretslov. Det er derfor nødvendigt i lovteksten eller i lovbemærkningerne at præcisere, at disse udtryk alene gælder lineære transmissioner (altså tv) og ikke ikke-lineære transmissioner. Problemet med disse definitioner viser igen, at der er tale om et forslag til implementering i den forkerte lovgivning.

VI Forslag til implementeringstekst

På baggrund af ovenstående gennemgang skal DIF og Team Danmark foreslå, at EU-direktivet implementeres i form af følgende bekendtgørelse, der bør have hjemmel i radio- og tv-loven samt lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet:

Bekendtgørelse om korte nyhedsindslag af visse fjernsynstransmitterede begivenheder

Hjemmel: § 90, stk. 3, i radio- og tv-loven og § x i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

§ 1. Et fjernsynsforetagende, der omfattes af denne lov, skal give andre fjernsynsforetagender adgang til at bringe korte nyhedsindslag om en begivenhed, der transmitteres af foretagendet, hvis

- 1) der er tale om en begivenhed af stor interesse for offentligheden, og
- 2) fjernsynsforetagendet har en eksklusiv ret til at sprede begivenheden i fjernsynsprogrammer.

§ 2. Et fjernsynsforetagende som nævnt i § 1 skal give adgangen til at bringe korte nyhedsindslag af programmet på loyale, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår. Vilkårene skal meddeles i god tid, inden programmet med den pågældende begivenhed spredes. Fjernsynsforetagendet er berettiget til at kræve en godtgørelse fra de fjernsynsforetagender, der ønsker at bringe korte nyhedsindslag, men godtgørelsen må ikke overstige de ekstraudgifter, der påløber direkte i forbindelse med tilvejebringelse af adgangen.

§ 3. Et fjernsynsforetagende, der omfattes af denne lov, og som søger adgang til at bringe korte nyhedsindslag om begivenheder af stor interesse for offentligheden fra et fjernsynsforetagende, der er etableret inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal fortrinsvis søge denne adgang fra et foretagende, der er etableret i Danmark.

§ 4. Et fjernsynsforetagende, der omfattes af denne lov, og som har fået adgang til at bringe korte nyhedsindslag om begivenheder af stor interesse for offentligheden fra et fjernsynsforetagende, der er etableret inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, må bringe korte uddrag fra det transmitterede fjernsynsprogram på følgende vilkår:

- 1) Det korte uddrag må ikke være længere end nødvendigt for at tilgodese informationsformålet og må maksimalt udgøre 90 sekunder af det pågældende program.
- 2) Det korte uddrag må alene gengives i generelle nyhedsprogrammer.
- 3) Det korte uddrag skal gengives inden for rammerne af lov om ophavsret.

§ 5. Bestemmelsen i § 4 finder tilsvarende anvendelse på audiovisuelle medietjenester, der udbydes on-demand i elektroniske kommunikationsnet, hvis det samme program tilbydes tidsforskudt af den samme medietjenesteudbyder.

§ 6. Ved begivenheder af stor interesse for offentligheden, jf. §§ 1, 3 og 4, forstås sportsbegivenheder,

- 1) der er interesse for andre end dem, der normalt følger den pågældende sportsgren i fjernsynet,
- 2) som almindeligvis følges af mange seere og
- 3) som det efter almindelige nyhedskriterier vil være relevant at bringe et kort nyhedsindslag om i generelle nyhedsprogrammer.

Stk. 2. Ved generelle nyhedsprogrammer, jf. § 4, nr. 2, og § 6, stk. 1, nr. 3, forstås programsatte programmer af typen TV-Avisen, TV-Nyhederne og lignende, mens særlige sportsnyheder, underholdningsprogrammer m.v. ikke omfattes af betegnelsen. Særlige sportsafdelinger i sådanne generelle nyhedsprogrammer omfattes ikke af betegnelsen. Når det drejer sig om fjernsynsforetagender, der alene spreder sportsprogrammer (sportskanaler), omfattes programsatte sportsnyhedsprogrammer af betegnelsen under forudsætning af, at gengivelse af korte nyhedsindslag med hjemmel i denne bekendtgørelse ikke udgør det bærende element i programmet.

§ 7. Bestemmelserne i denne bekendtgørelse kan fraviges ved aftale mellem de involverede fjernsynsforetagender.

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft den 19. december 2009.

VII Afsluttende bemærkninger

DIF og Team Danmark er således imod at implementere AVMS-direktivet i ophavsretsloven af både principielle og praktiske grunde og foreslår i stedet, at lovgivningsrammen er radio- og tv-loven.

DIF og Team Danmark finder, at det kun er ganske få begivenheder, der bør være omfattet af lovgivningen og foreslår konkret, at det kun er begivenheder på landsholds- og slutrundeniveau inden for fodbold og håndbold samt for de øvrige idrætters vedkommende de olympiske sommer- og vinterlege.

DIF og Team Danmark finder det helt uacceptabelt, at det – som foreslået af ministeriet – er op til det fjernsynsforetagende, der ønsker at anvende korte nyhedsindslag, at vurdere, hvorvidt en begivenhed er af stor interesse for offentligheden. DIF og Team Danmark foreslår i stedet, at det er op til tv-foretagendet at sikre sig, at udnyttelsen falder inden for rammerne af

undtagelsesbestemmelsen, ligesom lovgiver bør opfordre til, at området reguleres af aftaler – som tilfældet i øvrigt er allerede i dag.

DIF og Team Danmark står naturligvis til rådighed, hvis ministeriet ønsker dette høringsvar uddybet.

DIF og Team Danmark skal endelig afslutningsvis meddele ministeriet, at man vil fremsende en forespørgsel til Justitsministeriet, hvor man - set i lyset af indgrebet i rettighederne til sportsbegivenheder, den økonomiske betydning for idrætten og den aftalepraksis, der er på området - vil bede om at få spørgsmålet om ekspropriation, jf. grundlovens § 73, vurderet.

DIF og Team Danmark vil endvidere anmode Justitsministeriet om en stillingtagen til det forhold, at Kulturministeriet nu foreslår en bestemmelse i et EU-direktiv gennemført i ophavsretsloven, uanset at Kulturministeriet i forbindelse med den hjemlige beslutningsprocedure alene anførte, at der ville blive tale om en ændring af radio- og tv-loven.

Endelig vil DIF og Team Danmark anmode Justitsministeriet om en stillingtagen til det forhold, at der er tale om en forkert implementering af et EU-direktiv, eftersom man gennemfører indskrænkninger i nogle ophavsretlige enerettigheder, uden at der er hjemmel til dette i EU-direktivet om ophavsret i informationssamfundet (Infosoc-direktivet), idet reglerne om short reports efter EU-direktivet forudsætter gennemførelse inden for rammerne af radio- og tv-lovgivningen.

Med venlig hilsen

Karl Chr. Koch
Direktør, DIF

Michael Andersen
Direktør, Team Danmark

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K.

Sendt via e-mail til: kum@kum.dk.

17. august 2009
HN/ljk

Vedr.: Høring vedrørende ændring af Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og Lov om ophavsret.

Forenede Danske Antenneanlæg (FDA) takker for muligheden for at kommentere de fremsendte ændringsforslag til Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og til Lov om ophavsret.

FDA ser med stor bekymring på, at § 90, stk. 3 i Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed foreslås ophævet uden at der – FDA bekendt – kommer en eller anden form for erstatning for bestemmelsen, der foreslås ophævet.

Hvis § 90, stk. 3 ophæves, er Kulturministeren uden bemyndigelse til at fastsætte regler for større begivenheder. Konsekvensen kan være, at der ikke engang kan vises nyhedsindslag på DR og TV2 fra fx store sportsbegivenheder (fx landsholdfodboldkampe, OL og Tour de France etc., etc.) og fx fra royale begivenheder.

Et godt eksempel på, at Kulturministeren ikke har sikret almenheden ret til information, er forårets fodboldkamp mellem Danmark og Sverige, hvor borgere var henvist til at se landkampen fra bestemte tv-udbydere. FDA finder det ønskeligt, at man fremover aktivt sikrer at lignende begivenheder kan ses af alle.

FDA finder det også uforståeligt, at man opretholder § 90, stk. 2, der regulerer danske fjernsynsforetagenders beslutninger fra det grænseoverskridende tv efter samme regel, som den foreslåede ophævede regel i § 90, stk. 3.

FDA finder det uacceptabelt, hvis ophævelsen af § 90, stk. 3 reelt afskaffer et af grundprincipperne i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om, at offentligheden kan få fri adgang til retransmissioner af begivenheder (ikke mindst sportsbegivenheder) af væsentlig samfundsmæssig interesse. Vi beder om at få oplyst, om det forholder sig sådan.

Det kan ikke udelukkes, at der ikke bringes nyhedsindslag på de 2 hovedkanaler, om større begivenheder, hvis § 90, stk. 3 ophæves. Det kan næppe være i almenhedens interesse, at det risikeres, at der ikke engang kan ses nyhedsindslag om store begivenheder, men at man i stedet er henvist til at se begivenheden på dyrt betalte kanaler hos de kommercielle udbydere.

... 2

For så vidt angår ændringsforslagene til Ophavsretsloven, glæder FDA sig over den nye § 25a, som vi ser som en udvidelse af retten til at citere.

FDA har ingen yderligere kommentarer til høringen. Det gælder også ændringsforslagene til Lov om ophavsret.

FDA, står gerne til rådighed, hvis ovennævnte har givet anledning til spørgsmål, eller der er forhold, der ønskes uddybet.

Med venlig hilsen
Forenede Danske Antenneanlæg

Henrik Nielsen
direktør

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Landgreven 4
Postboks 9009
1022 København K

Tlf. 33 92 84 00
Fax 33 11 04 15

rr@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Høringssvar til udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

17. august 2009

Kulturministeriet har med brev af 6. juli 2009 anmodet om Rigsrevisionens bemærkninger til udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret. Rigsrevisionen har gennemgået udkastet med fokus på forhold af regnskabs- og revisionsmæssig betydning.

Kontor: D2

J.nr.: 2009-120-3

Rigsrevisionen har ingen bemærkninger til udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Såfremt der er spørgsmål til det fremsendt, kan henvendelse ske til undertegnede på tlf. 33 92 86 17 eller pr. e-mail aa@rigsrevisionen.dk.

Med venlig hilsen

Anne Aagaard
Fg. kontorchef

2009-20399-110

DANMARK

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1202 København K.
Att.: Specialkonsulent Pernille Rahbek

Odense, den 17. august 2009

Vedr.: Høring vedrørende udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Kulturministeriet har ved e-mail af 6. juli 2009 fremsendt udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret i høring med høringsfrist mandag den 17. august 2009. TV 2|DANMARK A/S har efterfølgende fået fristen forlænget til den 20. august 2009.

Det fremgår af høringsbrevet, at hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemslandene vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (direktivet om audiovisuelle medietjenester eller i daglig tale AVM-direktivet).

TV 2|DANMARK A/S' bemærkninger til det fremsendte lovudkast relaterer sig primært til implementeringen af de kommercielle bestemmelser fra AVM-direktivet, da det er på dette område, at den foreslåede danske regulering adskiller sig væsentligst fra direktivets udgangspunkt.

Helt overordnet bemærkes, at implementeringen af AVM-direktivet i Danmark rummer mulighed for legalisering af nye reklameformer, og Kommissionen har direkte opfordret

TV 2|DANMARK A/S

ODENSE
Rugaardsvej 25
5100 Odense C · Danmark
Tel. +45 65 91 91 91
Fax +45 65 91 33 22

KØBENHAVN
Teglholm Allé 16
2450 København SV · Danmark
Tel. +45 39 75 75 75
Fax +45 39 75 75 00

CVR-nr. 10 41 34 94

Kulturministeriet
20399/120
19 AUG. 2009
www.tv2.dk
www.tv2mediaforum.dk
e-post@tv2.dk

medlemslandene til at udnytte den udstrakte fleksibilitet, som direktivet giver medlemslandene mulighed for i reguleringen af de nye reklameformer.

Anvendelse af nye reklameformer er i vækst i EU-landene, ikke mindst fordi de muliggør nye indtjeningsmuligheder. Den stigende anvendelse af nye former for kommercielle budskaber har derudover baggrund i de teknologiske muligheder for at fravælge tv-reklamer, samt det stadigt mere fragmenterede mediemarked, der kan reducere reklameindtjeningen.

Men TV 2|DANMARK A/S kan konstatere, at Kulturministeriets lovudkast ikke indeholder forslag til ændringer af radio- og fjernsynsloven, der vil muliggøre anvendelse af nye reklameformer i Danmark.

Dertil kommer, at den danske radio- og fjernsynslovgivning på en række punkter allerede er væsentlig mere restriktiv end det tidligere direktiv "TV uden grænser".

TV 2|DANMARK A/S ønsker også i fremtiden at kunne tilbyde danskerne en spændende og varieret programflade. TV 2|DANMARK A/S skal imidlertid eksistere på rent kommercielle vilkår, og programfladen skal derfor finansieres gennem indtægter på et klemmt reklamemarked, hvor konkurrencen konstant skærpes.

Det er således af afgørende betydning for TV 2|DANMARK A/S, at implementeringen af AVM-direktivet i dansk ret kommer til at omfatte legaliseringen af de nye reklameformer.

Det er i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at TV 2|DANMARK A/S er den eneste kommercielle landsdækkende tv-station, som sender fra Danmark. Den danske implementering af direktivet vil derfor i praksis udelukkende få virkning for TV 2|DANMARK A/S. Hvis Danmark ikke gør brug af de muligheder, som AVM-direktivet giver, indebærer det, at TV 2|DANMARK A/S svækkes yderligere i konkurrencen med tv-stationer, der rettet mod Danmark sender fra udlandet.

Det er endvidere af helt afgørende betydning for TV 2|DANMARK A/S, at audiovisuelle on-demand tjenester, som også er en del af en moderne medieudbyders primære virksomhed, reguleres så lempeligt som muligt og ikke underlægges strengere krav end nødvendigt er. TV 2|DANMARK A/S kan derfor fuldt ud tilslutte sig Kulturministeriets tilkendegivelse om, at audiovisuelle on-demand tjenester skal reguleres efter AVM-direktivets minimumsregler. Som det vil fremgå af TV 2|DANMARK A/S' mere specifikke bemærkninger neden for, er dette imidlertid ikke lykkes i alle tilfælde.

Dertil kommer, at implementeringen af AVM-direktivet samtidig er en god anledning til at vurdere behovet for og beskyttelseshensynene i relation til den i forvejen strengere lovgivning, der gælder for reklamer og sponsorering i radio og tv.

På baggrund af ovennævnte følger nedenfor TV 2|DANMARK A/S' bemærkninger til Kulturministeriets forslag til ændring af lov og radio- og fjernsynsvirksomhed.

TV 2|DANMARK A/S skal først fremkomme med bemærkninger til de kommercielle dele af lovforslaget, hvorefter følger bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget.

§ 75 – Daglig reklamesendetid

AVM-direktivet giver mulighed for en liberalisering i relation til den daglige reklamesendetid, idet direktivet lægger op til, at medlemslandene alene regulerer den maksimale reklamesendetid i en given klokke-time og ikke som tidligere også den maksimale daglige reklamesendetid.

I direktivets præambel betragtning 59 begrundes denne ændring med, at en timekvote kan regulere, at den bedste sendetid ikke domineres af reklamer, mens dagskvoten i det store hele har vist sig at være teoretisk, når forbrugernes øgede valgmuligheder for at se tv tages i betragtning.

Kulturministeriet har imidlertid uden nærmere begrundelse valgt at fastholde den mere restriktive danske regel om, at reklamesendetiden tillige maksimalt må udgøre 15 % af den daglige sendetid.

TV 2|DANMARK A/S skal imidlertid appellere til, at direktivets liberalisering på dette område tillige indføres i Danmark, således at TV 2|DANMARK A/S' kommercielle vilkår i videst mulige omfang ligestilles med TV 2|DANMARK A/S' kommercielle konkurrenters, idet det i et tv-reklamemarked under voldsomt pres er helt afgørende for en kommerciel tv-station at have størst mulig fleksibilitet og så frie rammer for salg og placering af reklametid som muligt.

§ 80, stk. 1 – Kreditering af sponsor

Det følger af lovforslagets § 80, stk. 1, at krediteringen af et sponsoreret program skal ske ved programmets begyndelse, slutning eller begge dele. Kreditering af sponsor må derimod ikke ske undervejs i programmet.

Det følger endvidere af lovforslagets § 79, at reguleringen af sponsorkrediteringer i § 80, stk. 1, udstrækkes til også at omfatte krediteringen af sponsorater i forbindelse med on-demand audiovisuelle medietjenester.

TV 2|DANMARK A/S skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på s. 26 i Kulturministeriets egne kommentarer til lovforslaget, hvoraf det fremgår, at det er en præmis i direktivet, at audiovisuelle on-demand tjenester kun bør overholde direktivets grundregler.

Kulturministeriet anfører endvidere i kommentarerne s. 27, at det fremsatte forslag til regulering af audiovisuelle on-demand tjenester svarer til direktivets minimumsregler.

Direktivets regler for sponsorkrediteringer muliggør imidlertid, at krediteringen kan finde sted undervejs i et program. Det fremsatte lovforslag svarer således ikke til direktivets

TV 2|DANMARK A/S

minimumsregler, idet de mere restriktive danske regler for sponsorkrediteringer på tv som nævnt udstrækkes til også at omfatte audiovisuelle on-demand tjenester.

Et forbud mod kreditering af sponsor undervejs i en udsendelse vil gribe ind i den allerede etablerede praksis for sponsorkrediteringer i forbindelse med audiovisuelle on-demand tjenester på internettet.

Hertil kommer, at det er vanskeligt at identificere de beskyttelseshensyn, der ligger bag det danske forbud, idet udformningen og omfanget af en sponsorkreditering allerede er specifikt reguleret, hvorfor placeringen næppe kan udgøre et problem i sig selv.

TV 2|DANMARK A/S vil derfor foreslå, at det særlige forbud mod kreditering af sponsorer undervejs i en udsendelse udgår. Hermed bringes den danske lovgivning på linje med direktivets regulering, og det sikres, at reguleringen af audiovisuelle medietjenester svarer til direktivets minimumsregler.

Subsidiært foreslås det, at man indskrænker adgangen til at identificere sponsor undervejs i et program til at omfatte visse typer af programmer, såsom sportsudsendelser og lette underholdningsprogrammer.

Det kan i øvrigt bemærkes, at identifikation af sponsor undervejs i programmet i mange år har været tilladt i flere EU-lande, herunder England. Denne form for sponsoridentifikation kan således anvendes af TV 2|DANMARK A/S' nærmeste konkurrenter Viasat og SBS.

81, stk. 2 – Sponsorater og redaktionel selvstændighed

I § 81, stk. 1, har man ændret "*radio- eller fjernsynsforetagendets*" til "*radioforetagendets eller medietjenesteudbyderens*".

En tilsvarende konsekvensrettelse ses ikke at være foretaget i § 81, stk. 2, hvilket formodes at bero på en fejl.

§ 85 a – Produktplacering

Det fremgår af lovudkastet § 85 a, at produktplacering er forbudt i tv-programmer og on-demand tjenester.

I § 85 a, stk. 2, defineres produktplacering som visning eller omtale af et produkt som led i et programs handling mod betaling eller anden modydelse.

Efter lovforslaget forbydes produktplacering.

Det fremgår hverken af lovteksten eller bemærkningerne, hvorfor der i Danmark foreslås indført mere restriktive bestemmelser for produktplacering end direktivets, hvilket TV 2 | DANMARK A/S finder særdeles uacceptabelt.

I forbindelse med vedtagelsen af direktivet har Kommissionen henledt medlemslandenes opmærksomhed på, at produkt*sponsorering* har været lovligt at anvende i EU-landene i mange år, og at produkt*placering* vil være omfattet af præcis de samme beskyttelsesregler som produkt*sponsorering*. Disse er:

- Sponsor må ikke påvirke fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed
- Programmet må ikke tilskynde til afsætning af sponsors produkter og må ikke promovere produkterne
- Produktet må ikke unødigt fremhæves undervejs i programmet
- Sponsor skal krediteres

Den eneste forskel på produktplacering og produktponsorering er således, at tv-stationen får honoreret produktplaceringen, mens den med produktponsorering alene får leveret et vederlagsfrit produkt eller tjenesteydelse til en tv-produktion.

Hvorvidt der er betaling mellem parterne, eller om et produkt stilles vederlagsfrit til rådighed, vil imidlertid ikke ændre på, hvordan produktet fremtræder i tv-programmet, idet produktet i ingen af tilfældene må fremhæves uberettiget.

For seernes vedkommende vil den eneste forskel være, at identifikationen af produktplacering vil være tydeligere, end den seerne i dag oplever ved produktponsorering, idet sidstnævnte normalt markeres i rulleteksterne, mens produktplacering skal markeres både før og efter programmet samt i rulleteksterne.

Produktponsorering har været lovligt at anvende i Danmark i mange år, uden at det har medført nævneværdige reaktioner fra seere og myndigheder. Dette kan blandt andet tilskrives de ovenfor nævnte betingelser samt Radio- og tv-nævnets mangeårige erfaring med at vurdere, hvorvidt placeringer af produkter i programmer udgør skjult reklame.

EU har netop valgt at regulere produktplacering restriktivt. Ifølge direktivet kan produktplacering alene tillades i visse typer af programmer, så som film, tv-serier, sportsprogrammer og lettere underholdningsprogrammer. For disse programmer vil produktplacering være ulovlig, såfremt tv-mediets ansvar og uafhængighed påvirkes, eller hvis produktet fremhæves uberettiget i forhold til programmets indhold. Produktplacering er ligeledes ulovligt, hvis ikke seerne klart og tydeligt bliver informeret om, at programmet indeholder produktplacering.

Med denne regulering har EU til hensigt at undgå "skjult reklame" samt den aggressive form for produktplacering, som typisk anvendes i amerikanske film- og tv-produktioner.

Med direktivets bestemmelser er der endvidere gjort op med den retsikkerhed, der tidligere har hersket på det europæiske marked på området, jf. præambelens betragtning 61, hvor det anføres, at: "Produktplacering er en realitet i spillefilm og tv-programmer, men

medlemsstaterne har forskellige regler om denne praksis. For at sikre lige konkurrencevilkår og dermed styrke den europæiske mediebranches konkurrenceevne må der vedtages regler for produktplacering."

Såfremt forbuddet mod produktplacering fastholdes, vil det betyde en yderligere forringelse af TV 2|DANMARK A/S' konkurrenceevne, som i forvejen er udfordret af, at den danske tv-regulering er væsentlig mere restriktiv, end den der gælder for TV 2|DANMARK A/S' konkurrenter.

§ 85 a, stk. 3 og 4 – Produktsponsorering med produkter af betydelig værdi

Det fremgår af § 85 a, stk. 3, i lovudkastet, at produktsponsorering er tilladt, forudsat at produktet, der doneres til brug for en tv-produktion, ikke har en betydelig værdi, samt at medieudbyderen ikke har modtaget betaling eller anden modydelse for produktet. Denne afgrænsning af produktsponsorering fremgår af betragtning 61 i direktivets præambel: *"Gratis levering af varer eller tjenesteydelser, f.eks. produktrequisitter eller præmier bør kun betragtes som produktplacering, hvis de involverede varer eller tjenesteydelser er af betydelig værdi"*. Begrebet *"betydelig værdi"* er ikke defineret nærmere.

Det fremgår af lovudkastets § 85 a, stk. 4, at betydelig værdi defineres som *"en residualværdi, som ikke er af underordnet karakter"*. En residualværdi forstås ifølge § 85 a, stk. 4, 2.pkt., som *"en pengemæssig eller anden økonomisk værdi for den relevante medietjenesteudbyder udover værdien af den udgift, der er sparet ved at medtage eller henvise til varen, tjenesteydelsen eller varemærket i et program"*.

TV 2|DANMARK A/S skal hertil bemærke, at definitionen af *"betydelig værdi"* fremstår svært tilgængelig og vil kunne give anledning til betydelige fortolkningsproblemer.

TV 2|DANMARK A/S bifalder imidlertid Kulturministeriets bestræbelser på at definere begrebet *"betydelig værdi"* på en sådan måde, at der forventeligt vil forekomme få tilfælde

TV 2|DANMARK A/S

af ulovlige produktsponsoreringer, samt at det tilsigtes, at den nuværende praksis med produktsponsorering kan opretholdes.

§ 85 a, stk. 5 – Produktplacering i danske spillefilm og udenlandske programmer

Ifølge lovforslagets § 85 a, stk. 5, bemyndiges kulturministeren til at fastsætte nærmere regler om produktplacering og produktsponsorering.

Ifølge pkt. 4.3.2 i bemærkningerne til lovforslaget er det hensigten at benytte bemyndigelsen til at give adgang til at vise spillefilm og kort- og dokumentarfilm samt visse udenlandsk producerede programmer, som indeholder produktplacering, i dansk tv. Samtidig vil det være muligt at fravige kravet om identifikation af produktplaceringen for disse programmer.

Det foreliggende lovforslag indeholder imidlertid et totalforbud mod produktplacering i dansk tv. Det vil således være meget betænkeligt, såfremt man i en underliggende bekendtgørelse indfører en undtagelse til lovens absolutte forbud, da man i så fald kommer i konflikt med det grundlæggende retsprincip om Lex Superior.

TV 2|DANMARK A/S skal på denne baggrund foreslå, at den påtænkte undtagelse til forbuddet indføres i selve lovteksten og ikke i en underliggende bekendtgørelse.

Såfremt den foreslåede "minimumsløsning" vedtages, er det som udgangspunkt alene udenlandske producenter og tv-stationer, der får mulighed for indtjening på produktplacering, hvilket forekommer uforståeligt, når de danske seere og brugere alligevel vil blive "udsat" herfor. Det vil endvidere skubbe til en udvikling, hvor store udenlandske formatrettighedshavere vil have fordel af selv at producere de formatbaserede programmer, der i dag i vidt omfang produceres af det danske produktionsmiljø på vegne af tv-stationerne.

TV 2 | DANMARK A/S' forslag til implementering af produktplacering

TV 2 | DANMARK A/S skal hermed foreslå, at direktivets artikel 3g om produktplacering i sin helhed implementeres i den danske radio- og fjernsynslov.

Formålet med direktivet er som tidligere nævnt bl.a. at indføre ens regler for de europæiske medieudbydere og hermed sikre lige konkurrencevilkår. Det er således TV 2 | DANMARK A/S' ønske, at man ikke afskærer den danske mediebranche fra nye indtjeningsmuligheder, og dermed stiller denne ringere i konkurrencen med de øvrige europæiske medievirksomheder.

Det er endvidere TV 2 | DANMARK A/S' opfattelse, at produktplacering er reguleret med tilstrækkelige beskyttelseshensyn i AVM-direktivet. Det gælder ikke mindst forbuddet mod skjult reklame og beskyttelsen af tv-programmers integritet og tv-udbyderes selvstændighed samt kravet om identifikation af produktplaceringen.

Den foreslåede forskelsbehandling mellem dansk og udenlandsk producerede programmer vil samtidig medføre risiko for fortolkningsvanskeligheder for både medieudbydere og tilsynsmyndigheder.

Såfremt forbuddet mod produktplacering fastholdes, skal TV 2 | DANMARK A/S subsidiært foreslå, at man udvider den påtænkte undtagelse om at tillade produktplacering i danske spillefilm og kort- og dokumentarfilm til også at omfatte tv-fiktion. Det giver ikke mening at sondre mellem spillefilm og tv-fiktion i denne sammenhæng, og vil i øvrigt give afgrænsningsproblemer, da der er flere fortilfælde af, at danske spillefilm produceres i en særlig tv-serie version til udsendelse på tv.

Derudover foreslås det, at også audiovisuelle on-demand tjenester må indeholde produktplacering.

Øvrige forslag til ændringer af den nuværende radio- og tv-lovgivning på det kommercielle område

Den danske lovgivning indeholder allerede nu en række restriktioner omkring tv-reklamer, som ikke er indeholdt i AVM-direktivet. Det drejer sig først og fremmest om muligheden for at afbryde programmer med reklamer. Men derudover er de danske regler om reklamer for arbejdsgiverorganisationer, fagforeninger, reklameafbrydelser, politik og religiøse bevægelser mere restriktive end hvad der følger af AVM-direktivet.

Med disse bestemmelser ligger Danmark allerede klart i den restriktive ende, hvad angår regulering af kommercielle budskaber sammenlignet med den tilsvarende lovgivning i eksempelvis Sverige og Norge samt England. TV 2|DANMARK A/S' konkurrenter Viasat og SBS TV, der er underlagt de engelske regler, har således betydeligt flere muligheder for at tjene penge på disse kommercielle budskaber, end TV 2|DANMARK A/S har.

Reklameafbrydelser

Bestemmelsen om placering af reklamer er med AVM-direktivets artikel 11 blevet forenklet og liberaliseret. I følge artikel 11, stk. 1, skal der ved indsættelse af reklameindslag i programmer tages hensyn til programintegriteten og rettighedshaverne. Artikel 11, stk. 2, angiver, at film produceret til fjernsynet, spillefilm og nyhedsprogrammer må afbrydes af reklameindslag én gang for hver planlagt periode på mindst 30 minutter. For børneprogrammernes vedkommende forudsætter det, at programmet varer over 30 minutter. Der må ikke indsættes reklamer i gudstjenester. For alle andre programtyper, så som serier, føljetoner og dokumentarfilm, gælder ingen begrænsninger.

Ifølge § 73 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed må reklamer imidlertid kun sendes i blokke, som placeres mellem programmerne. Reklameblokke kan dog afbryde sportsprogrammer, hvor der forekommer pauser, eller transmissioner af en forestilling eller begivenhed med pauser for publikum, jf. § 73, stk. 2.

Som udgangspunkt ønsker TV 2|DANMARK A/S at få de samme muligheder for anvendelse af reklameafbrydelser, som bestemmelsen i AVM-direktivet indeholder. Det skal i den forbindelse bemærkes, at man i England har valgt at implementere reglen i uændret form, hvorfor TV 2|DANMARK A/S' konkurrenter, Viasat og SBS-TV, har fået øgede muligheder for reklameindtjening.

På denne baggrund foreslås det, at radio- og fjernsynsloven ændres således, at § 73, stk. 1 og 2, udgår og erstattes af formuleringen i direktivets artikel 11, stk. 1 og 2. For at sikre, at seerne forbliver på TV 2, vil TV 2 selvfølgelig til stadighed nøje overveje, i hvilket omfang muligheden skal udnyttes.

Såfremt Kulturministeriet ikke kan tilslutte sig dette, foreslår TV 2|DANMARK A/S, at den danske bestemmelse i videst mulig omfang bringes i overensstemmelse med de svenske og/eller norske regler for reklameafbrydelser.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at den svenske betænkning om "AV-utredning" indeholder forslag om at indføre AVM-direktivets liberalisering af reglen om placering af reklamer i den svenske radio- og tv-lovgivning bortset fra, at et nuværende forbud mod at anvende reklameafbrydelser i programmer rettet mod børn under 12 år foreslås fastholdt.

En ændring af det danske regelsæt på området kunne indeholde elementer fra begge lande således, at reklameafbrydelser tillades i lette underholdningsprogrammer, sportsprogrammer samt tv-serier, hvori der er naturlige pauser eller opdelinger af programmet. Hvad angår spillefilm kan den norske model overvejes, hvor en film kan afbrydes én gang forudsat, at der er en naturlig opdeling i filmen.

Det kunne herudover overvejes at forbyde reklameafbrydelser i programtyper som børneprogrammer, nyheds- og aktualitetsprogrammer, herunder sportsnyheder samt dokumentarprogrammer.

TV 2|DANMARK A/S

Det kan i den forbindelse oplyses, at de engelske regler for reklameafbrydelser er i overensstemmelse med det tidligere EU-direktiv "TV uden grænser", der tillader afbrydelser i spillefilm, tv-film, serier, føljetoner, lette underholdningsudsendelser og dokumentarfilm. TV 2|DANMARK A/S's konkurrenter har således haft og har fortsat rig mulighed for indtjening på området.

Det skal i tilknytning hertil tillige bemærkes, at det i AVM-direktivet er blevet præciseret, at kravet til adskillelse mellem redaktionelt og kommercielt indhold ligeledes kan omfatte en rumlig adskillelse, jfr. AVM-direktivets artikel 10. Dette kan f.eks. ske i form af såkaldt split screen teknik. Denne mulighed bør tillige præciseres i den danske lovs § 73.

Arbejdsgiverforeninger og fagforeninger

AVM-direktivet indeholder ingen restriktioner med hensyn til reklamer mv. for arbejdsgiverforeninger og fagforeninger.

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed § 76, stk. 3, indeholder imidlertid et forbud mod at reklamere for arbejdsgiverforeninger og fagforeninger, ligesom § 83, stk. 2, indeholder et forbud mod at udsende programmer, som er sponsoreret af arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger.

Arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger underlægges hermed et totalt forbud mod at ytre sig kommercielt på dansk tv med fagpolitiske aktiviteter eller imagemarkedsføring.

Loven indeholder ingen begrundelse for forbuddet, og reklameforbudet gælder kun for Tv: Det er således tilladt, at reklamere for arbejdsgiverforeninger og fagforeninger i alle andre medier.

TV 2|DANMARK A/S finder, at det danske regelsæt på dette område bør ændres i overensstemmelse med AVM-direktivet. Det foreslås derfor, at forbuddet i § 76, stk. 3, ~~mod at reklamere for arbejdsgiverforeninger og fagforeninger udgår. Det foreslås~~

endvidere, at forbuddet i § 83, stk. 2, mod at arbejdsgiverforeninger og fagforeninger kan sponsorere programmer i tv, udgår.

Den liberalisering af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, som blev gennemført ved implementeringen af medieaftalen for 2001-2004, indebærer, at arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger fik mulighed for at sponsorere programmer. Denne liberalisering blev imidlertid fjernet i den nugældende lov.

Politik og religion

AVM-direktivet indeholder ingen restriktioner vedrørende politiske og religiøse reklamer ud over, at kommerciel kommunikation som sådan ikke må skade den menneskelige værdighed, jf. artikel 3e, stk. 1 c, litra i.

Lov om radio og fjernsynsvirksomhed § 76, stk. 3, indeholder imidlertid et forbud mod at reklamere for politiske partier, politiske bevægelser samt valgte medlemmer eller opstillede kandidater til politiske forsamlinger.

Forbuddet mod reklamering for politiske partier m.m. gælder desuden kun for tv. Det er således tilladt at reklamere for politiske partier og bevægelser i alle andre medier i Danmark.

Det er væsentligt, at det danske regelsæt muliggør samme religiøse og politiske ytringsfrihed, som følger af EU-direktivet, ligesom det er konkurrenceforvridende, at danske tv-stationer ikke har samme mulighed for at reklamere for politiske partier som de øvrige medier i landet. TV 2|DANMARK A/S foreslår derfor, at forbuddet mod at reklamere for politiske partier, politiske bevægelser, samt kandidater opstillet til politiske forsamlinger, udgår. I stedet indsættes direktivets artikel 3e, stk. 1c, litra i, om beskyttelse af den menneskelige værdighed.

Dette ses også bedst stemmende med Den europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse af 11. december 2008 vedrørende TV Vest i Norge.

Tillades reklamer for politiske partier m.m. i tv, er der grund til at bemærke, at radio- og fjernsynsloven samt Det Internationale Handelskammers kodeks om reklamer og sponsorater indeholder bestemmelser om vildledning og forbud mod nedsættende omtale af andre. Der er således mulighed for at gribe ind over for krænkende og diskriminerende politiske reklamer på baggrund af det eksisterende regelsæt.

Markedsføring af sundhedsydelse

AVM-direktivet indeholder ikke et forbud mod markedsføring af sundhedsydelse, og den nuværende § 76, stk. 2, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed bestemmer, at der må udsendes reklamer for lægemidler og sundhedsydelse efter reglerne i lov om lægemidler og sundhedsydelse.

Af lov om markedsføring af sundhedsydelse af 6. maj 2003 fremgår det imidlertid, at det ikke er tilladt at reklamere for sundhedsydelse i tv. Ifølge bemærkningerne til loven er den udtryk for en liberalisering af reglerne om markedsføring af sundhedsydelse med henblik på at øge konkurrencen, samtidig med at man ønsker at styrke borgernes frie valg i forbindelse med forbruget af sundhedsydelse.

På baggrund af disse lovbemærkninger stiller TV 2|DANMARK A/S sig undrende over for, at liberaliseringen ikke omfatter reklamer for sundhedsydelse på tv. Forbuddet rammer således alene tv-mediet.

Markedsføring på tv er et stærkt kommunikationsmiddel, der vil kunne få en central betydning for opnåelsen af de ønskede resultater for såvel borgernes brug af det frie valg af sundhedsydelse som konkurrencen på sundhedsområdet.

Det fremgik endvidere af forslaget til lov om markedsføring af sundhedsydelse, at markedsføring på tv vil rumme en nærliggende fare for, at befolkningen påvirkes til en

efterspørgsel efter sundhedsydelse ud over det fagligt forsvarlige, ligesom tv som sådan er et så stærkt medie, at befolkningen vil blive særligt påvirket af markedsføring på tv.

TV 2|DANMARK A/S skal hertil bemærke, at det indtil den 1. september 1997 var tilladt at reklamere for sundhedsydelser på tv, uden at dette medførte den frygtede stigning i efterspørgslen af sundhedsydelser eller kritik af usaglig påvirkning af patienterne.

Der er således ikke noget erfaringsmæssigt, der taler for, at en liberalisering af reglerne for markedsføring af sundhedsydelser på tv skulle medføre en forøgelse i antallet af ubegrundede henvendelser til sundhedsmyndighederne.

Det faktum, at tv er et stærkt virkende medie, har medført tradition for, at det reguleres efter særskilte bestemmelser. En sådan løsning kunne tilsvarende være anvendelig ved udformningen af regler for sundhedsmarkedsføring på tv i stedet for et totalt forbud.

TV 2|DANMARK A/S foreslår på baggrund af ovennævnte, at lov om markedsføring af sundhedsydelser ændres således, at § 2, stk. 5, udgår. I stedet indføres særlige retningslinier for sundhedsmarkedsføring på tv. Det skal i øvrigt bemærkes, at markedsføring af sundhedsydelser på tv skal være i overensstemmelse med regler for al anden sundhedsmarkedsføring, herunder markedsføringsloven og lov om radio og fjernsynsvirksomhed.

----- O -----

Herefter følger TV 2|DANMARK A/S' øvrige bemærkninger til lovudkastet.

§ 25a i ophavsretsloven – nyhedsklip fra begivenheder af stor interesse

Det fremgår af de specifikke bemærkninger til den foreslåede bestemmelse side 63, at en ~~medietjenestestudbyder, som benytter sig af retten til at vise nyhedsklip fra en begivenhed~~

af væsentlig samfundsmæssig interesse, som en anden medietjenesteudbyder er i besiddelse af enerettighederne til, i en generel nyhedsudsendelse tillige er berettiget til at stille denne nyhedsudsendelse til rådighed på on demand basis. Det er imidlertid ikke tanken, at medietjenesteudbydere alene skal kunne anvende nyhedsklippene i on demand tjenester.

Efter TV 2|DANMARK A/S' opfattelse bør formuleringen af § 25 a, stk. 1, 2. punktum strammes op, idet den konkrete ordlyd efter TV 2|DANMARK A/S' opfattelse ikke er tilstrækkeligt klar i relation til ovennævnte. TV 2|DANMARK A/S skal således foreslå, at det angives mere specifikt i selve lovteksten, at fjernsynsforetagendet tillige er berettiget til at stille de nyhedsudsendelser, der har været udsendt på tv, og hvori indgår korte nyhedsindslag fra begivenheder af stor interesse for offentligheden, til rådighed på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt.

Kulturministeriet anfører i de almindelige bemærkninger side 37, at det både er nødvendigt at indføre indskrænkninger i enerettighederne til tv-stationernes signal, jfr. ophavsretslovens § 69, samt til enerettighederne til det underliggende programindhold, hvilket TV 2|DANMARK A/S er helt enig i.

Indskrænkningerne i tv-stationernes signalrettigheder er reguleret i den foreslåede bestemmelses stk.1, mens indskrænkningerne i rettighederne til det underliggende programindhold er reguleret i stk. 2. Efter TV 2|DANMARK A/S' opfattelse bør det også i relation til de øvrige rettighedshavere i den foreslåede § 25a, stk. 2, præciseres, at nyhedsudsendelser, hvori indgår nyhedsklip i overensstemmelse med bestemmelsen, efterfølgende kan stilles til rådighed af medieforetagendet på on demand basis. I modsat fald vil nyhedsudsendelserne, som det er almen praksis, ikke kunne lægges ud på medieforetagendernes hjemmesider på on demand basis, såfremt der måtte være andre rettighedshavere end den tv-station, signalet hentes fra. Det vil som udgangspunkt altid være tilfældet.

Lovforslaget giver ikke herudover TV 2|DANMARK A/S anledning til bemærkninger, men TV 2|DANMARK A/S står naturligvis til rådighed for en uddybning af sine synspunkter, hvis der måtte være behov herfor.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Merete Eldrup'.

Merete Eldrup

Administrerende direktør

SAML
Nytorv 13 B, 2, Postboks 1221
9100 Aalborg

tlf. 98 13 96 81
mobil 20 20 91 40
e.mail: slrtv@slrtv.dk

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
att.: Pernille Rahbek

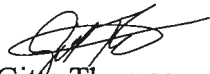
sendt per mail til tmt@kum.dk

Aalborg, den 17. august 2009

Journalnr. 2004-20399-47

Sammenslutningen Af Medier i Lokalsamfundet, SAML, har ingen kommentarer til de foreslåede ændringer af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Venlig hilsen

Gitte Thomsen

2004-20399-141

Bryggeriforeningen

DANISH BREWERS' ASSOCIATION

den 17. august 2009
/ALN

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att: Türkán Metinoglu
Sendt via email til tmt@kum.dk

Høring vedr. udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

Bryggeriforeningen har i brev af 6. juli 2009 modtaget ovennævnte ændringsforslag i høring. Bryggeriforeningen kan oplyse, at vi ikke har nogen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen
BRYGGERIFORENINGEN

Ann Louise Nielsen
Cand.jur

Nadia Ahmad

Fra: Søren Hemmingsen [SHE@kl.dk]

Sendt: 18. august 2009 09:34

Til: Pernille Rahbek

Cc: Mogens Karbo

Emne: VS: DUT - Kulturministeriets høring vedr. udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Til Pernille Rahbek

Efter vores korte telefoniske samtale d.d. om sagen, har jeg ikke bemærkninger til det fremsendte forslag om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Med venlig hilsen

Søren Hemmingsen
Økonomisk Sekretariat, KL

tlf. 3370 3493

Fra: Pernille Rahbek [mailto:pra@kum.dk]

Sendt: 7. juli 2009 09:12

Til: KL; regioner@regioner.dk

Emne: DUT - Kulturministeriets høring vedr. udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Til Kommunernes Landsforening og Danske Regioner

I forlængelse af nedenstående høring fremsendes vedlagt høringsbrev med udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Det er Kulturministeriets vurdering, at lovforslaget ikke har økonomiske konsekvenser for kommuner eller regioner, og at lovforslaget derfor ikke har DUT-konsekvenser.

Med venlig hilsen

Pernille Rahbek
Medier og Idræt
Kulturministeriet

Tlf. 33 923888

Fra: Türkan Metinoglu

Sendt: 6. juli 2009 10:59

Til: 'bm@bm.dk'; 'fm@fm.dk'; 'fmn@fmn.dk'; 'vfm@vfm.dk'; 'jm@jm.dk'; 'km@km.dk'; 'kemin@kemin.dk'; 'mim@mim.dk'; 'inm@inm.dk'; 'fvm@fvm.dk'; 'sum@sum.dk'; 'vtu@vtu.dk'; 'skm@skm.dk'; 'strm@strm.dk'; 'trm@trm.dk'; 'um@um.dk'; 'uvm@uvm.dk'; 'oem@oem.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.com'; 'di@di.dk'; 'dansk-it@dansk-it.dk'; 'letbyrder@eogs.dk'; 'letbyrder-i-eu@eogs.dk'; 'forbrugerombudsmanden@fs.dk'; 'hoeringer@fbr.dk'; 'fs@fs.dk'; 'itst@itst.dk'; 'itb@itb.dk'; 'itek@di.dk'; 'ks@ks.dk'; 'dkma@dkma.dk'; Radio- og

tv-nævnet; 'info@rigsrevisionen.dk'; 'sttpost@vtu.dk'; 'ddf@danskedagblade.dk'; 'info@aller.dk'; 'bp@bp.bonnier.dk'; 'daf@annoncoer.dk'; 'dj@journalistforbundet.dk'; 'dmu-mags@internet.dk'; 'medierne@medierne.dk'; 'drrb@drrb.dk'; 'egmont@egmont.com'; 'info@pro-f.dk'; 'steen.jensen@boxertv.dk'; 'info@bsd.dk'; 'eva.munch@canaldigital.dk'; 'lokmedia@ammulti.dk'; 'kw@utv.dk'; 'kontakt@dantoto.dk'; 'journalen@dr.dk'; 'ekd@dr.dk'; 'mtz@metv.dk'; 'jorgen.madsen@mtg.dk'; 'slrtv@slrtv.dk'; 'info@sbstv.dk'; 'advokat@jan-christiansen.dk'; 'anders.antonsen@sbstv.dk'; 'jesper.jurgensen@sbstv.dk'; 'henrik.ravn@sbstv.dk'; 'advokat@jan-christiansen.dk'; 'slrtv@slrtv.dk'; 'ivbr@tvmidtvest.dk'; 'halo@tv syd.dk'; 'direktion@tv2bornholm.dk'; 'jura@tv2.dk'; 'direktion@tv2fyn.dk'; 'dan@tv2lorry.dk'; 'redaktionen@tv2lorry.dk'; 'direktion@tv2nord.dk'; 'direktion@tv2east.dk'; 'direktion@tv2oj.dk'; 'tv3@viasat.dk'; 'ort@gavnoe.dk'; 'jr@radio100fm.dk'; 'as@radio100fm.dk'; 'heidi@sbsradio.dk'; 'radioerne@radioerne.dk'; 'info@arfonline.dk'; 'heidi@sbsradio.dk'; 'frederik.meyer@sbsradio.dk'; 'sekretariat@sbsradio.dk'; 'mv@kulturcenter.dk'; 'bdm@digitaliseringen.dk'; 'post@dk4.dk'; 'mv@kulturcenter.dk'; 'bml@dbmail.dk'; 'fda@fda.dk'; 'sbs@fda.dk'; 'pd@fdim.dk'; 'komm@komm.dk'; 'carstenwarming@mail.dk'; 'basen@tdc.dk'; 'ann-louise.hansen@3.dk'; 'elisabeth.heien@telenor.com'; 'Erik.nord@telenor.com'; 'stofa@stofa.dk'; 'info@dkblind.dk'; 'ddl@deaf.dk'; 'dsi@handicap.dk'; 'dch@dch.dk'; 'info@koda.dk'; 'Copydan@copydan.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'ae@aeraadet.dk'; 'bfe@bfe.dk'; 'bl@bl.dk'; 'gramex@gramex.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'byskov@horesta.dk'; 'mail@hoereforeningen.dk'; 'kl@kl.dk'; 'lo@lo.dk'; 'dfi@dfi.dk'; 'jp@jp.dk'; 'indland@pol.dk'; 'ss@berlingske.dk'; 'tomo@mail.dk'; 'alexheick@dadlnet.dk'; 'mv@kulturcenter.dk'; 'info@bryggeriforeningen.dk'

Cc: Pernille Rahbek; Lars M. Banke

Emne: Kulturministeriets høring vedr. udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Vedlagt fremsendes høringsbrev med udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Bemærk venligst at eventuelle bemærkninger til lovudkastet skal afgives senest **mandag den 17. august 2009**.

<<Scan001.PDF>> <<Udsendelsesliste.doc>>

<<Lovudkast.doc>> <<Parallelopstilling over lovforslaget sammenholdt med gældende lov.doc>>
<<avmsdirektivet.pdf>> <<Gennemgang af bestemmelser i direktivet om audiovisuelle medietjenester.doc>>

Med venlig hilsen

Türkân Metinoglu
Medier og Idræt
E-mail: tmt@kum.dk
Tlf. direkte: 33 92 98 04

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
Tlf. 33 92 33 70
www.kum.dk

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

18. august 2009

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Kulturministeriet har den 6. juli 2009 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret med anmodning om eventuelle bemærkninger senest den 17. august 2009.

Danske Advokater har følgende bemærkninger særligt med hensyn til forslaget om gennemførelse af direktivbestemmelsen om korte nyhedsindslag, jf. lovudkastets § 2, nr. 1 til 7:

Generelt finder Danske Advokater, at rammen for implementeringen af art. 3 k er forkert. Implementering bør ske i radio- og fjernsynsloven, ikke som en undtagelse i ophavsretsloven. Reguleringen i art. 3 k handler overordnet set om at få adgang til en transmission med henblik på at bringe et kort uddrag fra transmissionen, når der er en tv-station, som har erhvervet eneret til at transmittere fra den pågældende begivenhed. Selve adgangen til transmissionen er ophavsretligt irrelevant, og det er derfor ikke egnet til at regulere som en undtagelse i ophavsretsloven.

Direktivbestemmelsen tilsigter ikke at indføre en ny undtagelse fra den ophavsretlige eneret. Det ville da også være uden fortilfælde, eftersom undtagelserne fra de ophavsretlige enerettigheder udtømmende er reguleret i art. 5 i direktivet om ophavsret i informationssamfundet (infosoc-direktivet).

At det ikke har været meningen at indføre en ny ophavsretlig undtagelse i AVMS-direktivet bekræftes også af ordlyden af navnlig præambelbetragtning nr. 39, hvoraf det fremgår, at ”*Indehavere af eneretten til tv-transmission af begivenheder, der er af stor interesse for offentligheden [bør] give andre tv-spretningsforetagender ret til at benytte korte uddrag i generelle nyhedsprogrammer på loyale, rimelige og ikke diskriminerende vilkår under behørig hensyntagen til enerettighederne.*” Dette er en klar indikation på, at EU-direktivet har forudsat, at reglerne implementeres gennem aftaler mellem tv-stationerne. Det er desuden præciseret i betragtning nr. 40, at art. 3 k ikke berører infosoc-direktivet eller internationale konventioner om ophavsret. Det betyder, at de nationale regler om korte nyhedsindslag ikke

2004-20399-118

berører ophavsretsloven. Der er med andre ord ikke hjemmel i *acquis communautaire* til at indføre en ny undtagelse fra ophavsretten.

Hertil kommer, at art. 3 k med dertil hørende betragtninger indeholder så mange uklare og skønsprægede betingelser og forudsætninger, at den ikke egner sig til at indgå som en klar og tydelig ophavsretsundtagelse.

Danske Advokater skal i stedet opfordre til, at art. 3 k gennemføres ved at udvide hjemmelsbestemmelsen i radio- og fjernsynslovens § 90, stk. 3, således at der efterfølgende kan udstedes en bekendtgørelse, der i detaljer regulerer adgangen til at bringe korte nyhedsindslag. Det bemærkes i den forbindelse, at en tidligere Europarådsrekommendation fra 1991 om korte nyhedsindslag netop blev gennemført i Danmark ved den uudnyttede bemyndigelsesbestemmelse i radio- og fjernsynslovens § 90, stk. 3.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
vicedirektør/retschef
hhk@danskeadvokater.dk

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

København, den 18. august 2009

Hørings svar vedr. gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v. (AVMS-direktivet)

Kulturministeriets høringsudkast af 6. juli 2009 giver anledning til følgende kommentarer:

De musikorganisationer, der er nævnt nedenfor, protesterer over høringsudkastets forslag om short reports (korte nyhedsindslag).

Der er ikke hjemmel i AVMS-direktivet til at fastsætte indskrænkninger vedrørende musikrettigheder i forbindelse med musik, der bliver spillet som led i de tv-transmissioner, som en tv-station vil have korte nyhedsindslag fra. Forslaget bygger på en misforståelse af direktivet. Eksempelvis synes den foreslåede bestemmelse at indebære, at en tv-station ikke skal betale vederlag til KODA og Gramex for den musik, der anvendes i sådanne korte nyhedsindslag, ligesom eneretten til tilrådighedsstillelse på nettet tilsyneladende også sættes ud af kraft. Infosoc-direktivet sikrer kunstnere og producenter de rettigheder, der i dag findes i ophavsretsloven.

I forbindelse med EU-forhandlingerne om AVMS-direktivet blev musikorganisationerne ikke varslet om, at direktivets bestemmelser om short reports efter Kulturministeriets opfattelse kunne indebære en indskrænkning i ophavsrettighederne.

Med venlig hilsen

Dansk Artist Forbund – Dansk Musiker Forbund – Dansk Skuespillerforbund –
Dansk Komponistforening – Dansk Musikforlæggerforening – Gramex – IFPI
Danmark – KODA

2004-20399-119

18 aug 09

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att.: Chefkonsulent Pernille Rahbek

Høring vedr. udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Dansk Journalistforbund har modtaget ovennævnte lovudkast i høring. Lovudkastet giver foruden det af Samrådet for Ophavsret anførte vedrørende indsættelse af ny § 25a, anledning til følgende bemærkninger:

Direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 giver klart hjemmel til breaks og det fremgår således af Udkast til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret side 19, at "...de nye regler indeholder væsentlige liberaliseringer i reglerne om den tilladte reklametid på fjernsyn og ændringer i reglerne om reklameafbrydelser – dvs. breaks (art. 10 - 20)."

Da Kulturministeriet i sin "Gennemgang af bestemmelser i direktivet om audiovisuelle medietjenester" (Bilag 3) skriver om bestemmelserne art. 10 – 20, at disse ikke giver anledning til ændringer i dansk ret, og da bestemmelserne jf. art. 20 kan ændres af en medlemsstat under behørig hensyntagen til fællesskabsretten, er Dansk Journalistforbund af den opfattelse og finder det afgørende, at lovforslaget hermed ikke indfører adgang til reklameafbrydelser på DR eller TV2/Danmark eller lignende fjernsynskanaler af fjernsynsudsendelser, der udelukkende er bestemt til det nationale område, og som ikke kan modtages af offentligheden i andre medlemsstater. Sådanne reklameafbrydelser ville være med til at nedbryde grænserne mellem redaktionelt og kommercielt indhold samt mindske troværdigheden i det redaktionelle indhold. Dansk Journalistforbund har af denne grund ikke yderligere bemærkninger eller indsigelser til dette.

Som generel bemærkning kan det nævnes, at det vil være vigtigt at sikre, at medieansvarsloven også er gældende for danske radio/tv-stationer, som sender fra udlandet til Danmark eksempelvis tv-stationer fra Viasat og SBS, der sender fra London.

Dansk Journalistforbund
medier & kommunikation

The Danish Union of Journalists

Gammel Strand 46
1202 København K
Danmark

+45 3342 8000
dj@journalistforbundet.dk
journalistforbundet.dk

Kulturministeriet
20399/121
19 AUG. 2009

Dansk Journalistforbund står naturligvis til rådighed, såfremt Kulturministeriet måtte have spørgsmål eller kommentarer.

Med venlig hilsen

Mogens Blicher Bjerregård

Kulturministeriet
Att. chefkonsulent Pernille Rahbek
Nybrogade 2
1203 København K

18. august 2009

Høringssvar vedr. ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Danske Dagblades Forening har med tak modtaget Kulturministeriets udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret i høring.

Danske Dagblades Forening (DDF) har noteret, at formålet med lovforslaget er at implementere direktivet om audiovisuelle medietjenester (Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007), der bl.a. udvider anvendelsesområdet for det hidtidige direktiv "Fjernsyn uden grænser" til også at regulere audiovisuelle on-demand-tjenester, hvis hovedindhold er programmer, der konkurrerer om samme modtagergruppe som fjernsynsvirksomhed.

Dagbladenes websites og audiovisuelle on-demand-tjenester

DDF skal indledningsvis udtrykke tilfredshed med, at det af såvel direktivets ordlyd som Kulturministeriets bemærkninger til lovudkastet udtrykkeligt fremgår, at direktivet ikke finder anvendelse på dagbladene elektroniske udgaver, dvs. de websites, som dagbladene har oprettet som led i den elektroniske nyhedsformidling af avisstoffet, herunder nyheder om indland og udland, kulturstof, debat og sport.

Det er imidlertid også indlysende, at dagbladene websites skal være undtaget fra direktivets anvendelsesområde i og med, at de audiovisuelle elementer, som dagbladene websites indeholder, må betragtes som et accessorisk led i avisens journalistiske dækning af en nyhed. Det afgørende er, at udsendelsen af levende billeder ikke udgør hovedformålet for sitet men alene indgår som et supplement til det øvrige skrevne indhold. Dagbladene websites er med andre ord ikke tv-lignende og derved ikke omfattet af direktivets målsætning.

DDF finder det yderst vigtigt – for såvel de berørte medietjenester som for den enkelte bruger - at afgrænsningen af tjenester/virksomheder, der er henholdsvis omfattet og ikke omfattet af direktivet, er klar og velbegrunderet. Dette forekommer dog ikke i til-

Kulturministeriet
20399/122
19 AUG. 2009

strækkelig grad at være tilfældet i forhold til de audiovisuelle on-demand-tjenester, der skal omfattes af direktivets bestemmelser.

I overensstemmelse med direktivets formål samt Kulturministeriets betragtninger herom, bør der udvises forsigtighed i relation til de audiovisuelle on-demand-tjenester, således at alene medietjenester, der har stor lighed med traditionelle tv-udsendelser omfattes. En klar og snæver definition af begrebet audiovisuelle on-demand-tjenester forhindrer, at man uforvarende kommer til at inddrage medietjenester, der ikke bør være omfattet, og derved påfører disse tjenester nogle krav og forpligtelser, der ikke er nødvendige eller hensigtsmæssige i forhold til det pågældende medie.

DDF har i den forbindelse noteret, at det er Kulturministeriets opfattelse, at dagbladernes web-tv vil være omfattet af direktivets bestemmelser om audiovisuelle on-demand-tjenester, og som eksempel nævnes Jyllands-Postens web-tv tjeneste.

DDF antager, at det afgørende kriterium i denne afgrænsning er, at der er tale om en decideret web-tv station, der drives særskilt af en dagbladsvirksomhed. Audiovisuelle elementer, herunder webcasting, som vises på et dagblads website som supplement eller i tilknytning til sitets skrevne nyheder, artikler m.v., kan som tidligere nævnt ikke med rimelighed anses for omfattet af direktivet.

Lægger man til grund, at rene web-tv stationer drevet af dagblade er omfattet af begrebet audiovisuelle on-demand-tjenester fordrer det, at konsekvenserne for de pågældende tjenester nøje overvejes, herunder navnlig hvorvidt nogle af direktivets krav og forpligtelser i praksis kan være uforholdsmæssigt byrdefulde for den pågældende tjeneste.

Krav om europæiske produktioner og programmer

Kravet om, at audiovisuelle on-demand-tjenester skal fremme europæiske produktioner og programmer, er et oplagt eksempel på en forpligtelse, som forekommer vidtgående i forhold til disse tjenester. Rent praktisk vil disse tjenester oftest ikke have de økonomiske forudsætninger for at fremme europæiske produktioner det være sig ved tilskud til produktion eller decideret køb af disse programmer. Mange tjenester vil også have et begrænset udsendelsesudbud, der ligeledes kan gøre det svært at få tilpasset kravet til tjenestens redaktionelle linje.

Uanset om forpligtelsen medfører ydelsen af udefrakommende tilskud eller ej, er kravet om at fremme europæiske programmer uacceptabelt i og med, at det er et indgreb i det pågældende medies redaktionelle frihed. Det erindres i den forbindelse, at de pågældende tjenestetyper ikke er at betragte som public service medier, der i henhold til en public servicekontrakt eller anden programtilladelse skal opfylde et fastsat krav om afsættelse af sendetid til europæiske programmer m.v. DDF kan derfor ikke tilslutte sig dette forslag og skal kraftigt opfordre til, at dette krav bortfalder eller i det mindste lempes yderligere i forhold til de audiovisuelle on-demand-tjenester, idet forslaget

ganske enkelt strider mod mediets ret – til under ansvar – selv at bestemme det redaktionelle indhold.

Forbud mod tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet

Kravet om at indholdet af en udsendelse ikke må tilskynde til had på grund af race, køn og religion eller nationalitet giver sig selv, idet der i forvejen er nationale regler bl.a. i straffeloven samt internationale regler herom. Yderligere regulering forekommer overflødig. Det skal i øvrigt understreges, at journalistiske udsendelser, der formidler viden om andres racistiske m.v. holdninger ikke kan ligestilles med en såkaldt tilskyndelse til had, idet formålet med disse dokumentarprogrammer m.v. er at viderebringe og derved oplyse offentligheden om forekomsten af ekstreme og/ eller afvigende holdninger af samfundsmæssig betydning, jf. Menneskeretsdomstolens dom i den såkaldte grønjakke-sag (EMD 23.9.1994).

Sponsorering af programmer og produktplacering

Foreningen har noteret sig, at direktivet om audiovisuelle medietjenester indeholder et generelt forbud mod produktplacering, der fremover skal gælde for såvel danske tv-udsendelser som audiovisuelle on-demand-tjenester. Dette er nyt i forhold til on-demand medietjenester, der ikke tidligere har været omfattet af radio og fjernsynsloven, og foreningen er umiddelbart af den opfattelse, at denne udvidelse er unødvendig, i og med at markedsføringslovens bestemmelse om reklameidentifikation (§ 4) netop opstiller krav om, at reklameindhold skal identificeres. Foreningen er opmærksom på, at forslaget er begrundet i direktivets generelle forbud mod produktplacering, men at dette forbud ifølge direktivet ikke er absolut, idet bl.a. direktivets artikel 3g stk. 2 netop giver medlemslandene mulighed for at tillade produktplacering i spillefilm, film og serier produceret til audiovisuelle medietjenester, sportsprogrammer og lette underholdningsprogrammer.

DDF finder det dog positivt, at muligheden for produktsponsorering som udgangspunkt fastholdes i Danmark under forudsætning af den fornødne kreditering før og efter et program.

Når dette er sagt, skal det imidlertid påpeges, at den valgte sondring ikke er uden problemer, idet afgrænsning mellem den tilladte produktsponsorering og den forbudte produktplacering er svær. En afgrænsning, der ikke bliver nemmere at håndtere ved de af ministeriet fastsatte kriterier, der skal afgøre, hvorvidt varen/tjenesteydelsen er af en sådan *betydelig* værdi, at der ikke længere er tale om produktsponsorering men derimod produktplacering. Der henvises bl.a. til formuleringen af lovforslagets § 85 a, stk. 4, hvor værdiafgrænsningen defineres som en såkaldt "*residualværdi*".

Foreningen kan kun håbe, at ministeriet har ret, når der i lovbemærkningerne anføres, at der i praksis kun vil forekomme relativt få tilfælde af produktsponsorering, der vil

blive omfattet af forbuddet mod produktplacering. Vurderingen ændrer dog ikke på de rent praktiske problemer, som disse regler må forventes at medføre, når de skal implementeres i praksis – ikke blot i forhold til kendte teknikker men også særligt i lyset af den rivende udvikling, som web-tv udsættes for ikke kun indholdsmæssigt men også forretningsmæssigt. Foreningen er i den forbindelse meget optaget af, at begrebet produktplacering tolkes restriktivt og ikke udvides til at omfatte reklamer former, der i dag er tilladelige, så længe de opfylder kravet om reklameidentifikation. Foreningen kan i den forbindelse for eksempel pege på produktionen af såkaldt *annoncør-tv* (brandchannels), hvor små reklamefilm bestilt og betalt af annoncøren vises på on-demand tjenesten, men hvor det samtidig meget klart fremgår, at der er tale om *annoncør-tv* og derved reklame.

DDF skal under henvisning til ovenstående betragtninger kraftigt opfordre til, at hensigtsmæssigheden af denne bestemmelse tages op til fornyet overvejelse.

Reklamebekendtgørelsen udvides til også at omfatte audiovisuelle on-demand-tjenester

Det fremgår af lovforslagets § 77 at kulturministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvorledes reklamer kan indgå i programvirksomheden i radio og fjernsyn, udvides til også at omfatte audiovisuelle on-demand-tjenester.

I og med at der primært er tale om regler, der i forvejen gælder i forhold til anden lovgivning, herunder regler om reklameidentifikation, har foreningen umiddelbart ingen indholdsmæssige indvendinger hertil.

Foreningen antager i den forbindelse, at reglerne i reklamebekendtgørelsen om forbud mod forskelsbehandling (der ligeledes udvides til at omfatte reklamer i audiovisuelle on-demand-tjenester) ikke vil indebære en indgriben i mediernes suveræne ret til at beslutte indholdet på de pågældende tjenester, herunder retten til at afvise en annonce, der ikke stemmer overens med mediets redaktionelle linje m.v. I modsat fald vil der være tale om et alvorligt indgreb i strid med mediernes redaktionelle frihed, der vil have alvorlige følger for de audiovisuelle medietjenester, idet mediet og dermed den ansvarshavende redaktør ikke længere frit vil kunne træffe afgørelse om mediets indhold i relation til, hvorvidt en annonce fra en person eller organisation optages eller ej. Foreningen hører gerne en bekræftelse af dette.

Radio og TV-nævnets tilsyn

Af lovforslagets § 42 fremgår, at Radio- og TV-nævnets kompetence til at føre tilsyn i forhold til programindhold, reklameindhold og sponsorering udvides til også at omfatte audiovisuelle on-demand medietjenester.

Bortset fra enkelte særbestemmelser, herunder om fremme af europæiske produktioner samt reglerne om produktplacering og sponsorering, er hovedparten af direktivets grundbestemmelser i forvejen implementeret i dansk lovgivning, og derved allerede gældende for de pågældende audiovisuelle on-demand-tjenester, der nu omfattes af endnu en tilsynsmyndighed. Af samme grund skal DDF opfordre til, at tilsynet eksekveres med den fornødne omhu og ikke mindst behørig koordinering med forbrugerombudsmanden, således at sager om eventuelle overtrædelser af fx reklameidentifikationsreglerne ikke falder forskelligt ud afhængig af, hvilken myndighed, der behandler sagen.

Foreningen skal i øvrigt bifalde, at implementeringen af direktivet i dansk lovgivning, herunder udvidelsen af Radio- og TV-nævnets kompetence, ikke indebærer indførelsen af registreringskrav eller administrative godkendelser for tv-lignende on-demand-tjenester, jf. lovforslagets § 47 stk. 1, 2. pkt.

Reportage af dagsbegivenheder og korte nyhedsindslag

Under henvisning til at hovedformålet med direktivet om audiovisuelle medietjenester er at sikre, at udbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester kan udnytte fordelene ved det indre marked på linje med traditionelle tv-virksomheder, kan det undre, at grænsen trækkes ved retten til at bringe korte nyhedsindslag, som uden tvivl er af væsentlig betydning for samtlige audiovisuelle medietjenester, uanset om der er tale om traditionel tv-virksomhed eller on-demand-medietjenester, der ikke har tilknytning til et traditionelt tv-spredningsforetagende.

Det forekommer derfor stødende, at de audiovisuelle on-demand medietjenester skal pålægges yderligere begrænsninger i deres virke uden samtidig at kunne drage fordel af en ret til at bringe korte nyhedsindslag af begivenheder af stor interesse for offentligheden. Foreningen finder, at denne ret af principielle grunde også bør tilkomme de on-demand audiovisuelle medietjenester, der ikke er tilknyttet et tv-spredningsforetagende og skal i den anledning henvise til, at direktivet om audiovisuelle medietjenester i lighed med direktivet om tv-uden-grænser er et minimumsdirektiv, der indebærer, at medlemslandene i princippet bør kunne udvide bestemmelsernes anvendelsesområde.

Fjerde FM-radiokanal

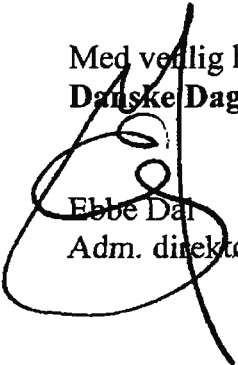
Danske Dagblades Forening skal afslutningsvis udtale kritik af indsættelsen af en generel ministerbemyndigelse til at forlænge tilladelsen til programvirksomhed på den fjerde FM-radiokanal. Indførelsen af generelle ministerbemyndigelser må betegnes som en kedelig lovgivningstendens, der medfører en u hensigtsmæssig udhuling af gældende lovgivning samt modarbejder overskueligheden af gældende ret samt transparens i forhold til myndighedernes handlinger herunder fx fordelinger af tilladelser eller tilskud. Dertil kommer at det må betegnes som kritisabelt, at tilladelsen forlænges

uden forudgående udbud efter reglerne i kapitel 8 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

DDF står naturligvis til rådighed såfremt en uddybning af disse synspunkter ønskes. Henvendelse herom kan rettes til seniorkonsulent, cand. jur. Christina Moshøj på tlf. nr. 3397 4000 eller e-mail cm@danskedagblade.dk.

Med venlig hilsen

Danske Dagblades Forening

Ebbe Dal
Adm. direktør

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K.

GENERALDIREKTØREN

DR Byen
Emil Holms Kanal 20
DK-0999 København C
T +45 3520 3040
www.dr.dk

Kenneth Plummer
D +45 3520 8012
E kp@dr.dk
18.08 2009

Vedr.: Udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Kulturministeriet har ved brev af 6. juli anmodet om DRs bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

DRs indleder med bemærkninger på 3 væsentlige områder og derefter følger kommentarerne kronologisk.

1. Sponsorering / produktplacering.

I følge lovforslaget indføres der et eksplicit generelt forbud mod produktplacering i alle typer programmer i fjernsyn og audiovisuelle on-demand-tjenester, som er produceret i Danmark.

"Produktplacering foreslås i bestemmelsen i § 85 a, stk. 2, – i overensstemmelse med definitionen af begrebet i direktivets art. 1 m) – defineret som visning eller omtale af en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke som led i et programs handling mod betaling eller anden modydelse.

Samtidig foreslås, at adgangen til produktsponsorering bibeholdes i Danmark, men at der som noget nyt i overensstemmelse med direktivet i radio- og fjernsynsloven fastsættes kriterier for en værdiafgrænsning i forhold til produktsponsorering, samt fastsættes regler i medfør af loven om kreditering både før og efter et program i forhold til produktsponsorering med ydelser af betydelig værdi.

Således foreslås, at det i den foreslåede bestemmelse i § 85 a, stk. 3, fastsættes, at der uanset forbuddet mod produktplacering, kan ske produktsponsorering af

Kulturministeriet

24 AUG. 2009

20399/136

programmer i fjernsyn og on-demand audiovisuelle medietjenester.

”Produktsponsorering” foreslås i den forbindelse defineret som medtagelse af eller henvisning til en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke i et program, hvor 1) levering af varen, tjenesteydelsen eller varemærket ikke har nogen betydelig værdi, og 2) ingen relevant medietjenesteudbyder eller tilknyttet person har modtaget betaling eller anden modydelse i relation til medtagelsen af eller henvisningen til varen, tjenesteydelsen eller varemærket i programmet. Samtidig foreslås fastsat i den foreslåede bestemmelse i § 85 a, stk. 4, at ved en ”betydelig værdi” forstås en residualværdi, som ikke er af underordnet karakter, idet der ved en residualværdi forstås en pengemæssig eller anden økonomisk værdi for den relevante medietjenesteudbyder udover værdien af den udgift, der er sparet ved at medtage eller henviser til varen, tjenesteydelsen eller varemærket i et program. Det er med den foreslåede regulering forventningen, at der i praksis vil forekomme relativt få tilfælde af produktsponsorering af betydelig værdi, og at størstedelen af den produktsponsorering, der vil finde sted, derfor fortsat vil blive underlagt de i dag gældende danske regler for produktsponsorering.”

DR er enig i, at det fortsat skal være muligt at produktsponsorere.

Problemet med reglerne for produktsponsorering er, at sponsors navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse angives ved programmets begyndelse eller slutning, men ”sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet.”

Hvis retstilstanden efter bestemmelsen er sådan at sponsors navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse slet ikke må nævnes/vises i programmet udelukker det i realiteten produktsponsorering - her er selve idéen jo typisk, at produktet/tjenesteydelsen eller lignende vises eller nævnes i programmet.

DR skal derfor foreslå, at bestemmelsen om at ”sponsors navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse ikke må nævnes i programmet” udgår. DR har noteret sig at bestemmelsen ikke er hentet fra direktivet.

DR ser denne problemstilling i sammenhæng med sin henvendelse af 24. juni i år til kulturministeriet med ønsket om, at sponsoreringsreglerne justeres, da der er behov for at kunne indgå i nye former for partnerskaber og samarbejder - uden at de derved gribes af sponsoreringsreglerne. Som eksempel kan nævnes et samarbejde mellem DR og en række biblioteker om at skabe børneprogrammer. Bibliotekerne stiller lokaler mv. til rådighed og deltager også i en redaktionsgruppe. Idet lokaler og research mv. har en værdi for DR, er bibliotekerne sponsorer i lovens forstand, hvis DR ikke betaler markedsprisen for ydelserne. Et andet eksempel er ”Danskernes Akademi”, der er et partnerskab mellem DR og universiteterne, hvor DR udsender

nogle forelæsninger. Hvis DR ikke betaler markedsprisen for forelæsningerne, bliver samarbejdet omfattet af sponsoreringsreglerne.

DR anførte i sin henvendelse, at disse samarbejder om at skabe programmer ligner mere et co-produktions-samarbejde, og at det er hensigtsmæssigt, at sådanne samarbejder undtages fra sponsoreringsreglerne på samme måde som (andre) co-producenter.

DR vil i denne forbindelse gerne genfremsætte dette forslag, men løsningen med at sætningen om at "sponsors navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse ikke må nævnes i programmet" udgår, synes at være den bedste løsning, og den model som DR foretrækker.

2. Korte nyhedsindslag/ophavsretsloven

2.3. Ophavsretsloven

I forbindelse med at tv spredningsforetagender skal kunne anvende nyhedsindslag af stor interesse for offentligheden, der transmitteres med eneret af et tv foretagende under medlemsstatens jurisdiktion indsættes en særlig hjemmel i § 25a i ohl. Bestemmelsen skal sikre adgangen til nyhedsindslag under nærmere angivne betingelser.

DRs bemærkninger:

Generelt

DR er overordnet enig i, at en implementering af direktivets artikel 3k, litra 6 bedst sker i ophavsretsloven ved en vederlagsfri adgang til fjernsynsforetagenders signaler og med den indskrænkning i ophavsretten og de nærtstående rettigheder knyttet hertil, som dette afstedkommer. DR hilser derfor principielt set forslaget velkomment. DR har dog en række bemærkninger til den nærmere implementering af direktivets artikel i ophavsretsloven.

Indskrænkning i signalretten

Øverst side 63 i de almindelige bemærkninger fastslås, at den foreslåede bestemmelse indebærer en indskrænkning i signalretten efter § 69. Udover efter sin ordlyd, er der imidlertid ingen steder i det konkrete lovforslag en konkret henvisning til ophavsretslovens § 69. Efter DRs opfattelse udgør den nye bestemmelse i denne form ikke en undtagelse til signalretten i § 69, på samme måde som alle andre rettigheder i ophavsretsloven, der specifikt er undtaget. DR foreslår, at der specifikt undtages til § 69, på samme måde som der er undtaget til § 2 og de øvrige nærtstående rettigheder i lovforslaget.

Samtidig skaber det tvivl om forståelsen af indskrænkningen både i forhold til § 69, men også i forhold til andre rettighedshavere til en omfattet begivenhed, som ikke er producenter af transmissionssignaler.

Udover at det i ophavsretsloven er sikret, at indehavere af ophavsret ikke kan gøre indsigelser mod denne nyhedsadgang, henledes ministeriets opmærksomhed på, at der også er knyttet kontraktlige rettigheder til de udsendelser, der transmitteres – dvs. rettigheder som ikke er båret af ophavsret, men er knyttet op på den såkaldte "husret" eller "arrangementsret", som sådanne rettigheder til sportsarrangementer oftest benævnes. Det er en rettighed, der baserer sig på kontraktlige reguleringer, og som tilhører en bagvedliggende arrangør af en begivenhed, dvs. en arrangør, som ikke er producent af et transmissionssignal. DR skal bemærke, at det er uklart om foreliggende lovforslag tager højde for eventuelle rettigheder hos sådanne bagvedliggende rettighedshavere og at dette kan have betydning for, hvordan og om bestemmelsen i praksis kan udnyttes.

Generelle nyhedsprogrammer

I bemærkningerne til bestemmelsen side 63 angiver ministeriet, at anvendelsen af indslag efter bestemmelsen alene kan ske i generelle nyhedsprogrammer. Disse betragtninger læner sig stort set op ad direktivets præambel om bestemmelsen, herunder fx betragtningen om, at det ikke skal være muligt at lave kompilering af korte nyhedsindslag i underholdningsprogrammer.

Ministeriet tolker imidlertid også begrebet "generelle nyhedsprogrammer" derhen, at det ikke skal være muligt at lave specifikke temabaserede nyhedsprogrammer, fx om et enkelt emne eller en enkelt sportsgren. DR er ikke af den opfattelse, at denne begrænsning kan udledes af direktivet. For det første vil det være vanskeligt at bestemme i hvilket omfang et nyhedsprogram er specifikt temabaseret om et enkelt emne. TV-stationerne bestemmer ikke nyhedsflowet, men afspejler det og udvælger efter forskellige redaktionelle kriterier. Men der vil ofte kunne forekomme nyhedsprogrammer, hvor indholdet af nyheder alene vil udgøres af en enkelt eller få begivenheder eller sportsgrene. Hertil kommer, at mange tv-stationer blander temaudsendelser med præsentation af nyheder og ofte hænger det uløseligt sammen – tematiseringen er en del af den daglige redaktionelle proces og strukturering af nyhedsflowet. Afgørende for forståelsen af begrebet "generelle nyhedsprogrammer" må i stedet efter DRs opfattelse være, at anvendelsen af et indslag fra en begivenhed har nyhedskarakter og præsenteres som sådan i et program.

Anvendelsesbegrebet

I forslaget til den nye § 25a introduceres begrebet "anvende", om fjernsynsforetagenders adgang til at udnytte nyhedsindslag. Begrebet er ikke

defineret nærmere i forslaget, men bruges også om fjernsynsforetagenders adgang til at udnytte de generelle nyhedsprogrammer on demand, jf. § 25a, 2. pkt. Ophavsretslovens udnyttelsesbegreber i § 2, herunder særligt for så vidt angår tilgængeliggørelse for almenheden, § 2, stk. 3 og stk. 4, er således ikke brugt i denne bestemmelse. Det er i denne forbindelse DRs opfattelse, at dette er i overensstemmelse med direktivets bestemmelse i art. 3, litra k, da direktivet ikke indeholder begrænsninger eller nærmere definitioner af udnyttelsesmåderne. DR går ud fra, at dette betyder, at fjernsynsforetagender må udnytte korte nyhedsklip i sine generelle nyhedsprogrammer på alle de platforme og ved alle de udnyttelsesmåder, som fjernsynsforetagenderne har til rådighed - så længe dette i øvrigt omfangsmæssigt sker inden for bestemmelsens område.

Begrebet er heller ikke nærmere specificeret i stk. 2 til forslaget, om undtagelsen til beskyttelsen af værker efter ophavsretslovens § 1. Også her er det blot udtrykt, at fjernsynsforetagender må anvende nyhedsindslag, når dette indeholder en gengivelse af en fremførelse eller visning af et værk. DR vil foreslå, at der i stk. 2 henvises til stk. 1, således at det er uden for enhver tvivl, at anvendelsen ligger inden for udnyttelsesområdet i stk. 1 – fx ved i stk. 2 at indsætte følgende tekst: "...må værket gengives ved anvendelsen *i overensstemmelse med stk. 1* af korte nyhedsindslag i generelle nyhedsprogrammer.

Begivenheder af stor interesse for offentligheden

Ministeriet anfører en række betragtninger om definitionen af sådanne begivenheder. Det er lidt vanskeligt for DR at gennemskue, hvilke og i hvilket omfang ministeriet ønsker at lægge en række af disse betragtninger til grund. Men ministeriet konkluderer, at det er "... *Kulturministeriets vurdering, at det ikke vil være hensigtsmæssigt positivt at opregne de begivenheder, der er af stor interesse for offentligheden. Hvad der er af stor interesse for offentligheden vil ændre sig over tid, og et så dynamisk begreb skal ikke begrænses af en forældet opfattelse af, hvad der er af stor interesse for offentligheden. Det forekommer, efter ministeriets opfattelse, heller ikke hensigtsmæssigt, hvis det er den tv-station, der er indehaver af eneretten til begivenheden, der skal bestemme, hvorvidt begivenheden er af stor interesse for offentligheden. I sidste ende må det være op til det fjernsynsforetagende, der ønsker at anvende korte nyhedsindslag at vurdere, hvorvidt en begivenhed er af stor interesse for offentligheden.*"

DR er enig i denne konklusion. I vurderingen af afgrænsningen af sådanne begivenheder, er det DRs opfattelse, at det vil være i tråd med direktivets hensigt om at "...fremme pluralismen gennem mangfoldighed inden for produktion og *programsætning* af nyheder...", at respektere principperne om informations- og ytringsfrihed i art. 10 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og sikring af den grundlæggende frihed til at modtage oplysninger

(direktivets præambel pkt. 38 og 39). Disse hensyn varetages ikke mest optimalt gennem en lovfæstet definition eller gennem enerettighedshaveres ønske om at beskytte egen programvirksomhed. Det vil også være vanskeligt at opstille objektive og gennemsigtige måltal for vurderingen af en offentlig interesse (det vil vel også have formodningen mod sig, når målet er at opnå pluralisme og informationsfrihed). DR er derfor af samme opfattelse som Kulturministeriet, det vil sige at lade den enkelte berettigede tv-station selv afgøre dette, efter egen redaktionel vurdering af efterspørgslen på nyheder i samfundet. Pluralismen opnås bedst ved, at de forskellige tv-stationer søger at efterkomme denne efterspørgsel på forskellig vis.

Samtidig kan man formentlig gå ud fra, at begivenheder af mindre offentlig interesse ikke vil nå nyhedsprogrammerne, ligesom der heller ikke vil være det store konkurrencehensyn at tage over for andre tv-stationer ved spredningen af sådanne begivenheder af mindre offentlig interesse. Af samme grund er det næppe vigtigt at have en fuldstændig skarp definition af sådanne begivenheder, men i højere grad lade det være op til de berettigede fjernsynsforetagender (de der erhverver en nyhedsadgang efter § 25a) at vurdere, hvornår man ønsker at gøre brug af adgangen efter § 25a.

DR går i øvrigt ud fra, at bestemmelsen i §25a ikke udelukkende retter sig mod sportsbegivenheder, men også andre begivenheder med nyhedsværdi.

Længden af nyhedsindslag

Ministeriet udtrykker side 65 i bemærkningerne til lovforslaget følgende overordnede princip: "Længden af nyhedsindslag vil afhænge af informationsformålet med samme. Nyhedsindslaget bør således ikke være længere end, hvad der kræves for at tilgodese informationsformålet". I præambelens pkt. 39 samt i bemærkningerne til lovforslaget er det samtidig udtrykkeligt understreget, at dette som udgangspunkt ikke bør overstige 90 sekunder.

DR er enig i disse betragtninger.

Tidsbegrænsninger for anvendelsen [udsendelsen]

Side 39 i bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at det kun i specielle tilfælde vil være sådan, at et nyhedsindslag har en nyhedsværdi, der berettiger et fjernsynsforetagende til at anvende dette on demand i længere tid, efter at begivenheden har fundet sted.

Opmærksomheden henledes på, at stort set alle fjernsynsforetagender har sine nyhedsprogrammer liggende on demand i lang tid, efter at disse har været udsendt første gang. Dette har stor værdi for brugerne af disse on demand tjenester, og det er i denne sammenhæng og på denne måde, at on demand tjenester typisk anvendes i

dag – netop at gøre sig bekendt med nyheder m.m. også uden for det almindelige nyhedsflow i sædvanlige nyhedsprogrammer.

Adgangen til signalet

DR er enig i ministeriets betragtninger om adgangen til signalet, herunder at dette kan ske uden betaling til signalejer.

3. Regulering af programindhold, herunder beskyttelse af mindreårige, fremme af europæiske programmer mv.

I følge forslaget er det tanken, at kulturministeren får adgang til at fastsættelse regler om programvirksomheden, herunder regler om indhold i programvirksomheden, fremme af programmer af europæisk oprindelse og tilrådighedsstilling af programvirksomheden samt beskyttelse af mindreårige mm. i diverse bekendtgørelser, herunder i bekendtgørelse om vedtægt for DR.

Samlet er det vigtigt for DR, at disse regler ikke indskrænker den redaktionelle frihed. Endvidere forudsætter DR, at disse regler kommer til at gælde alle på lige vilkår, herunder også at håndhævelsen er ens for alle.

En sikring heraf kan ske ved at implementere bestemmelsen direkte i loven i stedet for i diverse bekendtgørelser.

Vedrørende en demand nævnes i bemærkningerne forskellige muligheder til beskyttelse af mindreårige. Der nævnes "anvendelse af personlige identifikationsnumre (PIN-koder), filtreringssystemer eller mærkning."

Det er vigtigt at undgå, at eventuelle foranstaltninger i for høj grad besværliggør adgangen til indholdet for de brugere, der ikke er mindreårige, f.eks. ved at kræve verificering af alder. I stedet bør man anvende mærkning og/eller adskillelse af fra indholdet til mindreårige.

DR har endelig overvejet om ikke der allerede i dansk ret findes regler der beskytter mod udsendelser, der opfordrer til had pga. race, seksualitet mv. I den forbindelse bemærkes det, at straffelovens § 266b beskytter mod ytringer af den pågældende karakter. Bestemmelsen er i en konkret sag blevet anvendt over for DR, jf. U1989.399H "Grønjakkesagen".

Udover den strafferetlige regulering vil reglerne om god presseskik også finde anvendelse på de pågældende ytringer. Det fremgår f.eks. under god presseskiks "Grundlæggende synspunkter" at massemedierne bør anerkende behovet for at beskytte borgerne "mod ubeføjet krænkelse." Herudover fremgår det af reglerne A.3. at skadelige, krænkende eller agtelsesforringende oplysninger skal efterprøves i

særlig grad inden de bringes, hvilket typisk vil omfatte de pågældende opfordringer til had.

Det er derfor DRs opfattelse, at de eksisterende regler varetager de hensyn, der ønskes beskyttet i lovforslaget. Ifølge DRs oplysninger er der heller ikke eksempler på at de eksisterende regler har vist sig at være utilstrækkelige. På den baggrund er det DRs opfattelse, at gældende ret varetager samme hensyn som disse dele af forslaget.

DRs øvrige bemærkninger:

Side 13-14. Modtagefrihed.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres flere steder, at der ikke kan opstilles hindringer for retransmission af audiovisuelle medietjenester af grunde der hører under direktivets område.

Retransmission forudsætter relevante ophavsretlige aftaler. Bl.a. anføres på side 14 at fællesantenneanlæg frit kan fordele alle udsendelser, som sendes fra udlandet. Det er kun korrekt, hvis der er indgået en aftale med relevante rettighedshaverorganisationer (for udenlandske UBO kanalers vedkommende, UBO og Copy Dan/Koda).

Side 26. "I lovens § 2, foreslås, at ved en on-demand audiovisuel medietjeneste forstås i loven en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder, med henblik på modtagelse af programmer på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen. Det er ministeriets opfattelse, at den foreslåede nye regulering af audiovisuelle on-demand-tjenester primært vil omfatte tv-foretagendernes net-tjenester, hvor en række programmer, der har været sendt på de traditionelle tv-platforme, ligger tilgængelige som on demand-tjenester, samt egentlige video-on demand-tjenester, hvor brugeren på et af denne valgt tidspunkt kan downloade film eller andre audiovisuelle programmer."

I stedet for at anvende udtryk som "den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen" og "brugeren på et af denne valgt tidspunkt kan downloade film eller andre audiovisuelle programmer", foreslår DR, at man i stedet generelt bruger terminologien "anvendelse på brugervalgt tidspunkt efter anmodning".

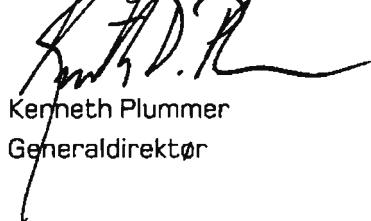
Side 33 ff. (og nr. 14, side 48) Oplysninger om medietjenesteudbyder. Det er vigtigt at DR selv afgør på hvilken platform oplysningerne skal findes.

Side 54 nr. 19.

Af direktivets betragtning 26] fremgår, at begrebet audiovisuel kommerciel kommunikation ikke bør omfatte public service-meddelelser og vederlagsfrie indslag til fordel for velgørenhed.

DR foreslår, at også OBS indslag undtages. Ved OBS indslag forstås indslag med samfundsinformation af generel interesse for seerne. Samfundsinformation defineres som rådgivning om almene livsforhold samt oplysninger om borgernes rettigheder og pligter i samfundet. Informationerne kan have karakter af oplysning om fx. humanitære og sygdomsmæssige forhold, trafik, miljø m.m., eller være information om love, anordninger, bekendtgørelser og lignende.

Med venlig hilsen

Kenneth Plummer
Generaldirektør

SAMRÅDET FOR OPHAVSRET

Nørre Voldgade 29 – Postbox 2192 – 1017 København K. – Tlf. 33 69 40 40 – Fax: 33 93 85 40
e-post: info@samraadetforophavsret.dk

19. august 2009

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att.: Kontorchef Bente Skovgaard

Høring vedr. udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Samrådet for Ophavsret har modtaget ovennævnte lovudkast i høring. Lovudkastet giver Samrådet anledning til følgende bemærkninger:

Direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 (herefter AVMS-direktivet) ændrer det tidligere direktiv 89/552/EØF vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed. Det tidligere direktiv om udøvelse af tv-spredningsvirksomhed er implementeret i den danske radio- og fjernsynslov, og der lægges med det fremsendte høringsudkast da også op til, at det ændrede direktiv i meget vidt omfang skal implementeres i denne lovgivning.

Det fremgår dog af høringsudkastet, at artikel 3k i AVMS-direktivet foreslås implementeret i ophavsretsloven ved indsættelse af en ny § 25a. Artikel 3k forpligter medlemsstaterne til at sikre, at tv-spredningsforetagender med henblik på korte nyhedsindslag kan få adgang til begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret af et andet tv-spredningsforetagende.

Forslaget til § 25a giver et fjernsynsforetagende ret til at bringe korte nyhedsindslag fra begivenheder af stor interesse for offentligheden, som et andet fjernsynsforetagende har eneret til at transmittere. Denne adgang finder også anvendelse på fjernsynsforetagendets senere tilrådighedsstillelse af disse korte nyhedsindslag på nettet.

Samrådet kan ikke tilslutte sig en sådan indskrænkning i den ophavsretlige eneret for ophavsmænd, udøvende kunstnere og producenter, der indebærer, at de respektive fjernsynsforetagender ikke skal betale vederlag til rettighedshaverne for de rettigheder, der måtte indgå i de enkelte indslag fra de relevante begivenheder. Dette skyldes særligt 2 forhold:

- 1) Der er ikke med AVMS-direktivets artikel 3k tilsigtet en sådan undtagelse fra ophavsmændenes eneret
- 2) Infosocdirektivet fra 2001, der indeholder en udtømmende liste over mulige undtagelser fra ophavsmændenes eneret, indeholder ikke hjemmel til en sådan undtagelsesbestemmelse.

Forretningsudvalget:

Advokat Bjørn Høberg-Petersen, tlf. 33149300
bhp@vhplaw.dk fax: 33143256

Chefjurist Anne Louise Schelin, tlf.: 33428000
als@journalistforbundet.dk fax: 33428003

Vicedirektør Martin Gormsen, tlf.: 33306303
martin.gormsen@koda.dk fax: 33306330

Sekretariatschef Sandra Piras, tlf.: 33 33 08 88
sandra@filmdir.dk

Juridisk konsulent Morten Madsen, tlf.: 35240240
mm@dmf.dk fax: 35240250

Juridisk konsulent Nanna Hummelose, tlf.: 32 95 51 00
nh@danskforfatterforening.dk

2004-70299-174

Ad 1 – indholdet af artikel 3k

Artikel 3k, 1, i AVMS-direktivet forpligter medlemsstaterne til at sikre, at et tv-foretagende får adgang til at bringe korte nyhedsindslag fra en begivenhed, der har offentlighedens interesse, som et andet tv-foretagende har eneret til at transmittere.

Af artikel 3k, nr. 3 og 4, fremgår det, at denne adgang kan sikres ved, at der gives adgang til signalet, men ligeledes kan ske ved fx at give en fysisk adgang til begivenheden.

Den nærmere regulering af vilkårene for tilvejebringelsen af denne adgang, herunder særligt spørgsmålet om eventuelle godtgørelsesordninger overlades til medlemsstaterne, jf. artikel 3k, nr. 6.

Det er Samrådets vurdering, at det helt afgørende formål med artikel 3k i AVMS-direktivet er at sikre adgang til en begivenhed, der har offentlighedens interesse; ikke at foretage en ophavsretlig regulering af rettighederne til de værker, der måtte fremføres som led i sådanne begivenheder, og som derfor også måtte blive medtaget i sådanne korte nyhedsindslag.

At bestemmelsen ikke kan læses som et indgreb i de ophavsretlige enerettigheder, støttes af betragtning nr. 39, hvoraf det i relation til adgangen til en begivenhed fremgår, at for at sikre informationsfrihed samt seernes interesser ”...bør indehavere af eneretten til tv-transmission af begivenheder, der er af stor interesse for offentligheden give andre tv-spredningsforetagender ret til at benytte korte uddrag i generelle nyhedsprogrammer på loyale, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår under behørig hensyntagen til enerettighederne.”

En sådan behørig hensyntagen til enerettighederne ses ikke at være tilfældet ved indførelse af en bestemmelse i ophavsretsloven, der bevirker, at de rettigheder der indgår i korte nyhedsindslag fra en begivenhed med stor offentlig interesse undtages fra den ophavsretlige eneret i § 2, og dermed ikke udløser betaling til rettighedshaverne endside mulighed for forhandle ”loyale, rimelige og ikke diskriminerende vilkår”.

Ad 2 – Infosoc-direktivet

Infosoc-direktivet fra 2001, der i vidt omfang harmoniserer ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder i informationsområdet, indeholder i artikel 5 en udtømmende liste over de undtagelser til den ophavsretlige eneret, de enkelte medlemsstater har ret til at opretholde/indføre i deres nationale ophavsretslovgivninger.

En adgang til at undtage værker fra beskyttelse, der fremføres som led i korte nyhedsindslag om en begivenhed af offentlig interesse, indgår ikke i listen over mulige indskrænkninger i eneretten, og der er derfor ikke hjemmel i direktivet til, at en sådan indskrænkning indføres.

Såfremt der med artikel 3k i AVMS-direktivet var tilsigtet en indskrænkning i ophavsretten, ville dette således nødvendiggøre en ændring af infosoc-direktivet. At dette ikke har været hensigten, og at man i øvrigt har været opmærksom på forholdet til infosoc-direktivet, kan læses direkte af betragtning 40 i direktivet, hvor det fremgår at: ”Kravene i nærværende direktiv, for så vidt angår adgang til begivenheder af stor interesse for offentligheden med henblik på korte nyhedsindslag, bør ikke berøre Europaparlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet og de relevante konventioner om ophavsret og beslægtede rettigheder.”

Forholdet mellem infosoc-direktivet og forslaget til § 25 a er uomtalt i lovudkastet, og det står derfor ikke klart, hvor Kulturministeriet i infosoc-direktivet finder hjemmel til indførelse af denne nye undtagelsesbestemmelse.

Med henvisning til det ovenfor anførte finder Samrådet således ikke, der kan være tvivl om, at en regulering af selve adgangen til en begivenhed, som et tv-foretagende har opnået eneret til at transmittere, er en regulering af de grundlæggende krav, der stilles til de foretagender, der udøver tv-virksomhed; ikke en regulering af den ophavsretlige eneret. En sådan adgangsregulering hører ikke hjemme i ophavsretsloven, men bør i stedet finde sted i radio- og tv-lovgivningen, der netop regulerer mediernes forhold, og hvor der allerede i dag i § 90, stk. 1, er givet kulturministeren bemyndigelse til at fastsætte regler der skal forhindre, at fjernsynsforetagender udnytter en eneret til at transmittere fra visse begivenheder af samfundsmæssig interesse på en måde, der forhindrer en betydelig del af befolkningen i at kunne følge sådanne begivenheder.

Med henvisning til den lange velfungerende tradition mellem rettighedshaverne og tv-foretagender om klarering af rettigheder gennem aftaler, vil det desuden være fuldstændig uproblematisk at undlade at indføre en undtagelsesbestemmelse som foreslået. Der findes ganske enkelt ikke eksempler fra praksis, hvor det ikke har været muligt for fjernsynsforetagender at klarere de underliggende rettigheder, der indgår i tv-transmissioner, og underliggende rettigheder er i al væsentlighed allerede dækket af eksisterende aftaler.

Heroverfor står det faktum, at rettighedshaverne vil miste vederlag, når fx musikværker eller andre beskyttede værker fremføres som led i de omtalte begivenheder, ligesom Samrådet forudser betydelige fremtidige udfordringer i relation til afgrænsningen af bestemmelsens rækkevidde.

Herudover har Samrådet følgende bemærkninger særligt til det lovtekniske omkring forslaget til § 25a:

Forslaget til § 25a er begrænset til at finde anvendelse på fjernsynsforetagenders anvendelse af korte nyhedsindslag fra begivenheder af stor interesse for offentligheden. Dette kan fx være et nyhedsindslag bragt af TV2 fra en OL-optræden, og hvor fremførelse af den musik, der indgår i begivenheden (dans, skøjteløb, gymnastik m.v.) dermed ikke udløser betaling til rettighedshaverne.

Det er naturligvis positivt, at undtagelsen trods alt er begrænset til denne meget specifikke udnyttelse, der betyder, at såfremt de respektive korte nyhedsindslag retransmitteres af fx en kabeloperatør, jf. ophavsretslovens § 35, vil der fortsat skulle betales vederlag til rettighedshaverne, såfremt der indgår beskyttede værker i indslaget. Det samme vil være tilfældet i forhold til enhver anden udnyttelse af de omtalte nyhedsindslag forestået af en anden fysisk eller juridisk person end det omtalte tv-foretagende.

Hertil kommer, at det tv-foretagende der har erhvervet eneretten til transmission af en begivenhed, der har offentlighedens interesse, naturligvis fortsat skal betale vederlag til rettighedshaverne for fremførelse af beskyttede værker, der indgår i denne begivenhed og i deres udsendelser i øvrigt.

Hvad den nærmere baggrund er for, at en enkelt aktør i "fødekæden" er undtaget fra at skulle vederlægge rettighedshaverne for fremførelse af deres værker, mens der fortsat vil skulle erlægges vederlag af alle resterende aktører forekommer uforståeligt og savner begrundelse.

Samrådet har desuden vanskeligt ved at forstå, at der ikke i § 69, stk. 3, stilles forslag om at henvise til § 25a, stk. 1, der er en undtagelse til signalretten. Dette synes at være en fravigelse af det henvisningssystem, der i øvrigt er gennemført konsekvent i forholdet mellem kapitel V-beskyttelsen og undtagelsesbestemmelserne i kapitel II.

Samrådet for Ophavsret står naturligvis til rådighed, såfremt Kulturministeriet måtte ønske en uddybning af de ovenfor fremførte synspunkter.

Med venlig hilsen

Samrådet for Ophavsret

Organisationerne bag Samrådet for Ophavsret:

AC (Udvalget til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde)	Dansk Kapelmesterforening
Billedkunstnernes Forbund	Dansk Komponist Forening
COPY-DAN, BILLEDKUNST	Dansk Korforbund
Dansk Artist Forbund	Dansk Metal
Dansk Kunstnerråd	Dansk Musiker Forbund
Danske Billedautorer	Dansk Organist og Kantor Samfund (DOKS)
Danske Billedkunstneres Fagforening	Dansk Skuespillerforbund
Danske Designere	Film- og TV-arbejderforeningen
Danske Dramatikeres Forbund	Foreningen af Danske Sceneinstruktører
Danske Filminstruktører	Fællesrådet for Udøvende Kunstnere
Danske Jazz-, Beat- og Folkemusikautorer	GRAMEX
Danske Populærautorer	KODA
Danske Skønlitterære Forfattere	KODA-DRAMATIK
Danske Tegneserieskabere	Nordisk Copyright Bureau (NCB)
Dansk Filmfotograf Forbund	PROSA
Dansk Forfatterforening	Sammenslutningen af Danske Scenografer
Dansk Journalistforbund	Teaterteknikerforbundet (TEF)
	TEGNERNE, Tegneforbundet af 1919

Kulturministeriet
Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 København K

19. august 2009

Kulturministeriets høring vedr. udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Efter aftale med Nadia Ahmad skal Danske Filminstruktører hermed kort afgive høringssvar om gennemførelsen af direktiv 2007/65/EF (direktivet om audiovisuelle medietjenester) i den danske lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Vi har følgende kommentarer;

Det er meget glædeligt, at Kulturministeriet har valgt ikke at liberalisere de danske reklameregler yderligere med indførelsen af "breaks". Dette, selvom direktivet yderligere åbner op herfor :

Artikel 11.

Pkt. 2. Transmissionen af film produceret til fjernsynet (bortset fra serier, føljetoner og dokumentarprogrammer), spillefilm og nyhedsprogrammer må afbrydes af reklame og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagte periode på mindst 30 minutter. Transmissionen af børneprogrammer må afbrydes af tv-reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagte periode på mindst 30 minutter, forudsat at programmet er af en planlagt varighed på over 30 minutter. Der må ikke indsættes reklame- eller teleshopping-indslag i gudstjenester.

Dette, mener vi, er også i overensstemmelse med den danske befolknings ønsker samt droit moral beskyttelsen i ophavsretsloven, idet en reklameafbrydelse af film uden tvivl må betegnes som krænkende for rettighedshavernes rettigheder, jfr. pkt. 1 i direktivet :

Pkt. 1. Medlemsstaterne sikrer, at indsættelse af reklame- eller teleshoppingindslag i programmer ikke går ud over programmernes integritet, idet der tages hensyn til naturlige ophold i programmerne og til deres varighed og art, og at en sådan indsættelse heller ikke går ud over rettighedshavernes rettigheder.

Som det er Kulturministeriet bekendt, har der gennem en årrække været overensstemmelse mellem ophavsretslovgivningerne i de nordiske lande. Derfor er den nyligt afsagte TV4-Højesteretsdom fra Sverige også interessant for retsstillingen i Danmark, idet dommen foretager en grundig juridisk vurdering af krænkelsesspørgsmålet for så vidt angår reklameafbrydelser af film. I dommens præmisser konkluderes det :

"Avbrott i en spelfilm innebär att den avsedda helhetsupplevelsen bryts upp, och åskådaren riskerar att tappa tråden i berättelsen eller gå miste om hänvisningar framåt eller bakåt i berättelsen. Rumsligt innebär ett avbrott en förflyttning från filmens miljö till andra miljöer och stämningar som skapas av reklaminslagen. Även när reklamavbrotten sker i samband med att filmens scener eller miljö förändras, bryts det av regissören avsedda samspelet mellan filmens olika scener genom att helt andra miljöer och företeelser infogas. På grund av det anförda måste, som domstolarna funnit, reklamavbrotten vid de i målet aktuella visningarna anses utgöra en kränkning av upphovsmännens egenart i strid med bestämmelsen i 3 § andra stycket upphovsrättslagen."

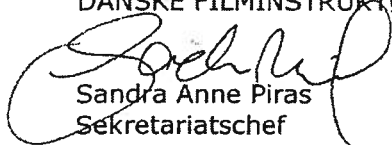
Der er således overvejende sandsynligt, at en retssag om samme spørgsmål ville få det samme udfald i Danmark, og der skal ikke herske tvivl om, at Danske Filminstruktører – som repræsentanter for filmens skaber – er parate til at afprøve dette spørgsmål ved de danske domstole, såfremt dette skulle blive nødvendigt.

Vi mener dog ikke, at dette burde blive nødvendigt. En lang række undersøgelser viser, at der er et bredt ønske i befolkningen om at undgå reklameafbrydelser. Kulturministeriets beslutning om ikke at indføre breaks i den danske lov om radio- og fjernsyn er således blot i fuld overensstemmelse hermed.

Afslutningsvist er vi lidt ærgerlige over, at vi alene via kollegaers mellemkomst blev gjort opmærksom på, at kulturministeriet foretog denne høring, og vi håber og regner med, at denne fejl er rettet, således at vi for fremtiden modtager disse høringssvar, der vedrører områder, der så tydeligt har betydning for vores medlemmer og vores forening (navnlig film- og medieområdet).

Såfremt De har behov for yderligere oplysninger eller kommentarer, står undertegnede gerne til rådighed.

Med venlig hilsen
DANSKE FILMINSTRUKTØRER

Sandra Anne Piras
Sekretariatschef

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K.
Att.: Pernille Rahbek
E-mail: kum@kum.dk

Hotel · Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel. +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

19. august 2009

**Høringssvar – Forslag til lov om ændring lov om radio- og fjernsynsvirk-
somhed og lov om ophavsret**

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

HORESTA takker for tilsendelsen af ovennævnte lovforslag og lejligheden til
at afgive bemærkninger.

CVR.nr. 17 01 48 11

HORESTA vurderer, at forslaget ikke har nogen betydning for vores med-
lemskreds. HORESTA har på denne baggrund ingen bemærkninger til lovfors-
laget.

Med venlig hilsen

Lone Njor Hulth
adm. direktør

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K.

Vedr. høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om radio – og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret (gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v.)

Kulturministeriet har den 6. juli 2009 sendt udkast til lovforslag om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomheder og lov om ophavsret i høring.

DMF skal hermed fremkomme med sine bemærkninger til udkast til lovforslaget.

1. Formalia

Ifølge høringsudkastet foreslås AVMS-direktivets artikel 3 k implementeret i ophavsretslovens ved indsættelse af ny § 25 a.

Forslaget til § 25 a foreslås indsat i ophavsretslovens kap. 2, som bl.a. indeholder indskrænkninger i ophavsretten. Ifølge forslaget til § 25a skal et fjernsynsforetagende have ret til vederlagsfrit at bringe korte nyhedsindslag fra begivenheder af stor interesse for offentligheden, som et andet fjernsynsforetagende inden for EØS har eneret til at transmittere. Denne ret gælder også fjernsynsforetagendes brug af nyhedsindslagene on- demand.

DMF kan ikke tilslutte sig en at en sådan indskrænkning i den ophavsretlige eneret for ophavsmænd, udøvende kunstnere og lyd-og billedproducenter, hvilket er begrundet i følgende forhold:

1. Det er DMF's opfattelse, at det ikke er formålet med AVMS direktivet at foretage en ophavsretlig regulering af rettigheder til de værker, der måtte indgå i de korte nyhedsindslag.

Dette synspunkt støttes bl.a. af AVMS direktivets art. 3 k, stk. 3 hvoraf fremgår, at fjernsynsforetagendes adgang til begivenheder af stor interesse sikres ved at give fjernsynsforetagendet adgang til det transmitterende fjernsynsforetagendes *signal* (min fremhævelse), dvs. inden de pågældende begivenheder udsendes. Regulering af adgangen til et fjernsynsforetagendes signal hører mere naturligt hjemme i radio- og fjernsynsloven, der i forvejen regulerer et radio -og fjernsynsforetagendes indhold og virksomhed, sendetilladelser etc.

Hertil kommer, at der i forvejen i denne lovs § 90, stk. 3 er en bemyndigelse for Kulturministeren til, at fastsætte begrænsninger i fjernsynsforetagendes udnyttelse af enerettigheder til at transmittere fra større begivenheder.

2. Det er DMF's opfattelse, at der ikke er hjemmel til at indsætte en sådan indskrænkning i den ophavsretlige eneret for ophavsmænd, udøvende kunstnere og lyd - og billedproducenter, idet infosoc-direktivet fra 2001 (direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001) indeholder en udtømmende opregning af undtagelser og indskrænkninger i såvel reproduktionsretten som retten til overføring til almenheden, jf. bl.a. direktivets betragtning 32. Infosoc-direktivet indeholder ikke hjemmel til en undtagelsesbestemmelse som den foreslåede § 25 a.

At man har været klar på forholdet til infosoc-direktivet fremgår da også af AVMS-direktivets betragtning 40, hvoraf fremgår at kravene i direktivet fsva adgang til begivenheder af stor interesse for offentligheden ikke bør berøre info-soc direktivet.

Af ovennævnte grunde er det DMF's opfattelse af direktivets art 3 k ikke bør implementeres i ophavsretsloven, men rettelig i radio- og fjernsynsloven.

2. Materielle kommentarer

1. I relation til forslaget til § 25 a i ophavsretsloven, er det uklart, hvorledes bestemmelsen indholdsmæssigt adskiller sig fra ophavsretslovens § 22 om citatretten og § 25 om reportagereglen. Dette er uomtalt i såvel de almindelige bemærkninger som bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser – det konstateres blot her, at bestemmelsen har berøringsflader med § 22 og § 25.

DMF mener, at det bør fremgå af lovforslaget, såfremt dette fastholdes på trods af DMF's kommentarer.

2. I AVMS-direktivets art 1, litra g) er indsat en definition af on-demand audiovisuel medietjeneste. Samme begreb er anvendt i AVMS-direktivets art 3 k, stk. 5 vedr. adgang til begivenheder af stor interesse.

Definitionen af on-demand audiovisuel medietjeneste i direktivet er implementeret ordret i forslaget til radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 3.

I lovforslaget til ophavsrestlovens § 25 a er on-demand begrebet ikke defineret på samme måde som i direktivet, men her anvendes samme definition som anvendes i ophavsretslovens § 2, stk. 4, nr. 1, der stammer fra infosoc-direktivets art 3, stk.2.

Det er uomtalt i lovbemærkningerne til forslaget til såvel radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 3 og ophavsretslovens § 25 a, hvorvidt on-demand begrebet skal forstås på samme måde i de to love på trods af forskellen i ordlyden og hvorledes definitionen af on-demand audiovisuel medietjeneste i AVMS-direktivet hænger sammen med definitionen af on-demand begrebet i infosoc- direktivet.

DMF mener, at det bør fremgå af lovbemærkningerne til lovforslaget, såfremt dette fastholdes.

3. Lovtekniske kommentarer

Selve opbygningen af bestemmelsen i forslaget til ophavsretslovens § 25a i stk. 1 og stk. 2 er uklar. I lovbemærkningerne angives at stk. 1 er tænkt at regulere begrænsningen i signalretten i § 69 og stk. 2 at regulere begrænsninger i selve indholdet og dermed rettighedshavernes ophavsret.

Denne opbygning er for DMF at se ikke i overensstemmelse med ophavsretslovens systematik og opbygning af lovens undtagelsesbestemmelser i kap. 2, herunder især § 25, hvor man i selve bestemmelsen beskriver undtagelsen i forhold til eneretten i § 2 og under de nærtstående rettigheder i lovens kap. 5 henviser til undtagelsesbestemmelserne i lovens kap. 2. Eksempelvis henvises der i § 65, stk. 4 om de udøvende kunstnere til undtagelsesbestemmelsen i § 25.

I forlængelse heraf undrer det DMF, at lovforslaget ikke stiller forslag om indsættelse af en henvisning i § 69, stk. 3 til den nye bestemmelse i § 25 a, idet det bemærkes at dette er tilfældet fsva. de øvrige undtagelsesbestemmelser i kap. 2, herunder § 25 i den nugældende § 69, stk. 3.

---oo0oo---

DMF står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovennævnte kommentarer.

Med venlig hilsen

Marianne Borker
Advokat

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

kum@kum.dk

Vår dato
19.08.2009
Deres dato
06.07.2009

Vår referanse

Deres referanse
J.nr. 2004-20399-47

Vår saksbehandler
Haakon Gjesdahl

Høring vedrørende udkast til forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Vi viser til ovennevnte høring av lovforslag som primært er ment å gjennomføre direktiv 2007/65/EF av 11. desember 2007 om audiovisuelle medietjenester (heretter "AMT- direktivet") i Danmark.

Telenor Broadcast er Telenors forretningsområde for TV-relaterte tjenester til privat- og foretaksmarkedene. Gjennom vårt datterselskap Canal Digital formidles betal-TV til sluttkundemarkedene via satellitt, kabel, SMATV og bredbånd. Utover TV-distribusjon till sluttbrukere omfatter Telenor Broadcasts virksomhet salg av transponderkapasitet (Telenor Satellite Broadcasting), infrastruktur for bakkenettsendinger (Norkring) samt adgangskontrolltjenester for betal-TV (Conax).

Telenor Broadcast og Canal Digital Danmark har følgende overordnede kommentarer til høringsnotatet:

Canal Digital ønsker – i likhet med mange andre distributører og programselskaper som har lansert /vil lansere (video) on demand tjenester i nær fremtid – å tilby video on demand til våre sluttkunder fra 2010¹. Når nyinvesteringer gjennomføres og nye produkter lanseres bør alle konkurrerende operatører sikres forutsigbare og mest mulig like rammebetingelser. Eventuell ny regulering bør derfor – innenfor de rammene som gjelder i dette lovforslag/høringsnotat - være teknologinøytral og ta utgangspunkt i prinsippet om at en kun regulerer der det er nødvendig. Ved gjennomføringen av lovforslaget bør således Kulturministeriet presisere begrepet "teknologineutralitet" på en slik måte at det kun omfatter lineære utsendelser til allmennheten. Telenor Broadcast støtter altså at lineære tjenester - uansett plattform – kan være omfattet av tv-reguleringen, så lenge en også her legger til grunn at reguleringen reduseres til et minimum. Derimot bør ikke-lineære tjenester, dvs. on demand, live-streaming via bredbåndsplattformer m.v. unntas fra tv-reguleringen.

Uansett anser vi det som prinsipielt viktig at nye kommersielle tv-tjenester og produkter, som for eksempel on demand tjenester, ikke reguleres strengt. Reguleringsmyndigheter bør altså utvise varsomhet når nye tjenester lanseres i sluttbrukermarkedet, slik at balansen mellom å sikre kunder nye og innovative tjenester, det kommersielle initiativ og samfunnets behov for beskyttelse mot potensielt skadelig audiovisuelt innhold (for eksempel produkt plassering eller skadelig reklame i barneprogrammer el. l.) ivaretas på en betryggende måte.

¹ Såkalt "Hybrid VOD",
Telenor Broadcast Holding AS Adresse:
Snarøyveien 30
1331 Fornebu

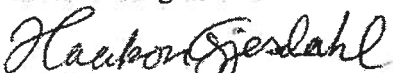
AMT- direktivet er et såkalt minimumsdirektiv. Vi konstaterer at Kulturministeriet flere ganger understreker, at det ikke er ønskelig å gå lenger enn EUs minimumskrav hva gjelder gjennomføringen av reglene om audiovisuelle medietjenester, og det er positivt. På denne bakgrunn finner vi det betryggende at Kulturministeriet i pkt. 4.2.2. (s. 26) i høringsnotatet presiserer følgende:

"I overensstemmelse med direktivets betragninger om afgrænsningen af de audiovisuelle on-demand-tjenester er det Kulturministeriets samlede vurdering, at de audiovisuelle on-demand-tjenester, der omfattes af direktivet, skal have så stor lighed med traditionelle tv-udsendelser, at formentlig kun ganske få typer internettjenester vil omfattes."

Dermed vil begrepet audiovisuelle on demand medietjenester primært kunne omfatte programselskapenes netjtjenester som allerede har et tilsvarende tilbud på tradisjonelle utsendelsesplattformer for tv, jf. også våre innledende betraktninger.

Med bakgrunn i den korte høringsfristen i sommerferien forbeholder vi oss muligheten til å sende inn ytterligere kommentarer til Kulturministeriets høring, for eksempel dersom vi gjør vurderinger i vårt arbeid med den tilsvarende norske høringsprosessen som vi mener vil kunne ha relevans for den danske.

Med vennlig hilsen

for Joachim Benno

Director of Governmental and Regulatory Affairs
Telenor Broadcast Holding AS

Kulturministeriet
Att. Chefkonsulent Pernille Rahbek
Mail: PRA@kum.dk

Danish ICT and Electronics Federation

Høring vedr. udkast til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Kulturministeriet har den 6. juli 2009 sendt et udkast til lovforslag om ændring af radio- og fjernsynsloven i høring. Hovedsigtet med lovudkastet er at gennemføre EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester (avms-direktivet) i dansk ret.

DI ITEK takker for modtagelsen af nyt udkast til lovforslag om ændring af Radio- og Fjernsynsloven.

Overordnede betragtning

DI ITEK – og dermed Dansk Industri – finder det væsentligt, at indholdet i lovforslaget tager højde for, at begrebet ”teknologineutralitet” finder anvendelse på en sådan måde at det kun omfatter lineære udsendelser af billedeprogrammer til almenheden. ITEK kan dermed støtte, at lineære tjenester - uanset platform - skal være omfattet af TV-reglerne, idet det forudsættes, at reguleringen reduceres til det mindst mulige. Derimod bør ikke-lineære tjenester, dvs. on-demand, live-streaming via IP-platforme friholdes fra TV-reguleringen - ligesom tjenester der finder anvendelse i in-store elektroniske reklame- og informationstjenester med levende billeder, som vises på skærme i butikker og supermarkeder bør friholdes totalt. Det samme gælder elektroniske informationssystemer i lufthavne og offentlige transportmidler, der ud over aktuel og nyttig information om trafikken også indeholder reklamer, levende billeder og anden relevant information – som intet har med traditionel broadcastvirksomhed at gøre.

En gennemførelse af direktivet – uden at fritage ikke lineære tjenester – vil derfor være for vidtgående. Formålet med direktivet bør udelukke være at dække traditionel fjernsynsvirksomhed – og DI mener ikke, at det har været meningen med direktivet at underlægge alle mulige informationstjenester de restriktioner, som følger af radio-/tv-lovgivningen. Dette bekræftes da også af Kulturministeriets bemærkninger om on-demand medietjenester, hvor det anføres, at dette begreb primært vil omfatte tv-foretagenders netjtjenester, hvor en række programmer, der har været sendt på de traditionelle tv-platforme, ligger tilgængelige som on demand-tjenester – og i såfald vil være omfattet af lovforslaget.

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377 itek@di.dk
Danmark itek.di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

H.C. Andersens Boulevard 18 Sundkrogskaj 20
København V København Ø

2004-20399-131

DI skal på den baggrund opfordre til, at det præciseres i lovforslagets bemærkninger, at elektroniske informationstjenester i butikker, offentlige transportmidler og lignende ikke omfattes af begrebet lineært tv – da de ikke kan sige at have karakter af massemedier som traditionel fjernsynsvirksomhed og TV spredning til den brede offentlighed – og derfor bør falde ind under definitionen om ”begrænset antal modtagere”, hvorfor det bør henføres til ikke lineære tjenester.

DI ITEK står naturligvis til rådighed såfremt der er behov for uddybning af ovennævnte synspunkter.

Med venlig hilsen
John Kristensen
Chefkonsulent, M. sc

itek.di.dk

Kulturministeriet
Att.: Pernille Rahbek

Sendt pr. e-mail til pra@kum.dk

19. august 2009

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret

Høringssvar fra Foreningen af Danske Interaktive Medier, FDIM

Kulturministeriet har 6. juli 2009 fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret.

Generelle bemærkninger

Overordnet set er Foreningen af Danske Interaktive Mediers (FDIM) medlemmer optaget af, at reguleringen af audiovisuelle on-demand tjenester er så fleksibel som mulig. Internettet er grænseløst og danske udbydere af indhold på internettet er i skarp, global konkurrence.

FDIM er bekymret over at lovforslaget kan medføre en utilsigtet begrænsning af innovation og udvikling i fremtidens medier ved forbud mod reklamer og sponsorering som anført i lovforslaget. Det gælder på dette område som på andre områder relateret til internettet at mulighederne for omgøelse er omfattende. Hvad er konsekvenserne eksempelvis hvis der "linkes" til hjemmesider uden for EU? En risiko kan være, at en del af udvikling og produktion af dansk indhold til internettet fremover lægges ud til lande udenfor EU.

Det står ikke klart hvilke tjenester det nye udvidede begreb om lineære medietjenester omfatter. Så vidt det er FDIM bekendt har det ikke været intentionen med AVM-direktivet at restriktionerne i radio-/tv-lovgivningen skulle overføres på alle mulige typer af interaktive tjenester. Derfor er FDIM bekymret for at den løsning der lægges op til med lovforslaget vil gøre det meget vanskeligt for virksomheder og institutioner at vurdere om deres aktiviteter på internettet vil være omfattet af den nye lovgivning.

Derfor kan FDIM ikke anbefale at direktivet gennemføres på den i udkastet foreslåede måde.

Specifikke bemærkninger

FDIM lægger til grund for sit høringssvar at FDIMs medlemsvirksomheder ikke som følge af lovforslaget skal lade sig registrere hos Radio- og TV-Nævnet som følge af deres aktiviteter på internettet, særligt web-tv, jf. paragraf 47.

Af lovforslaget fremgår det at det er Kulturministeriets vurdering at de audiovisuelle on-demand-tjenester der omfattes af direktivet formentlig kun vil være ganske få typer internet-tjenester samt at elektroniske udgaver af aviser og blade heller ikke vil være omfattet af reguleringen. Men på side 26 anføres det at "Derimod vil dagbladenes web-tv såsom eksempelvis Jyllands-Postens web tv-stations tjenester fremover være omfattet af de foreslåede nye regler". Det forekommer uklart og konsekvenserne forbundet med en sådan afgrænsning er selv sagt vanskelige i forhold til interaktive mediers fremtidige aktiviteter på internettet.

§ 80, stk. 1 – Kreditering af sponsor

I henhold til lovforslagets § 80, stk. 1, skal krediteringen af et sponsoreret program ske ved programmets begyndelse, slutning eller begge dele hvorimod kreditering af sponsor ikke må ske undervejs i programmet.

I lovforslagets § 79 udstrækkes reguleringen af sponsorkrediteringer til også at omfatte sponserer i forbindelse med on-demand audiovisuelle medietjenester.

Det er forudsat i direktivet at audiovisuelle on-demand tjenester kun bør overholde direktivets grundregler (side 26 i Kulturministeriets bemærkninger). Endvidere skriver Kulturministeriet i kommentarerne s. 27, at det fremsatte forslag til regulering af audiovisuelle on-demand tjenester svarer til direktivets minimumsregler. Men FDIM forstår direktivets regler for sponsorkrediteringer således at krediteringen kan finde sted undervejs i et program. Hvis denne opfattelse er korrekt stemmer det fremsatte lovforslag dermed ikke til direktivets minimumsregler, da der i så fald vil gælde strengere danske regler for sponsorkrediteringer på tv, der udstrækkes til også at omfatte audiovisuelle on-demand tjenester. Et egentligt forbud mod kreditering af sponsor undervejs i en udsendelse vil derfor være til gene for danske interaktive medier og deres udvikling og produktion af audiovisuelle on-demand tjenester på internettet.

§ 85 a – Produktplacering

Lovforslaget lægger op til en udvidelse af radio- og fjernsynslovens anvendelsesområde til at omfatte lineært tv uanset valg af teknologisk distributionsplatform. Derved udstrækkes de nugældende regler om reklamer, sponsorering og programindhold for lineært tv til også at gælde for tv-udsendelser på ikke-traditionelle platforme såsom internettet. Denne udstrækning giver imidlertid anledning til store, fortolkningsmæssige vanskeligheder i forhold til tv på internettet, web-tv. Eksempelvis: hvordan defineres reklamer og sponsorering i forbindelse med web-tv? Skal reglerne gælde i forhold til selve indholdet af en given visning på internettet og hvordan agter man at håndhæve bestemmelserne i forhold til eventuelle bannervisninger og reklamer på samme hjemmeside?

Det fremgår af lovforslagets § 85 a, at produktplacering forbydes i tv-programmer og on-demand tjenester. Efter FDIMs opfattelse foreslås der hermed strengere danske regler for produktplacering end hvad der gælder i selve direktivet. Det virker ikke hensigtsmæssigt da det kan betyde, at danske udbydere bliver stillet i ringere i konkurrencen med udbydere i andre lande. Internettet opererer på tværs af grænser, og derfor er et efter FDIMs mening vigtigt at man særligt inden for EU ikke opererer med væsentlige forskelle i de lovgivningsmæssige krav man stiller til udbydere af interaktive medier.

Dertil kommer at når et sådant forbud udstrækkes til også at gælde audiovisuelle tjenester giver det efter FDIMs vurdering anledning til betydelige afgrænsningsmæssige vanskeligheder i forbindelse med håndhævelsen af reglerne. Hvordan skal et sådant forbud håndhæves på internettet? Fremtiden vil bringe myriader af typer af indslag produceret til internettet, hvor produktplaceringer og reklamer vil fremkomme i forskellige kombinationer, længder og visninger. Eksempelvis vil der være store reguleringsmæssige udfordringer forbundet med at sondre mellem et indslag afspillet på internettet samtidig med at en eventuel sponsor indrykker en bannerreklame på samme hjemmeside hvorfra indslaget afspilles. FDIM forudser betydelige administrative vanskeligheder forbundet med reguleringen heraf til skade for danske interaktive medier, der ønsker at udvikle og producere indhold til internettet. En sådan uklarhed om afgrænsninger, regler og håndhævelse heraf er ikke i nogens interesse.

Endelig skal FDIM anfægte at der i vurderingen af konsekvenserne af lovforslaget er anført, at der ikke skulle være konsekvenser af betydning for erhvervslivet mv. Med en sådan uklarhed omkring hvad man må og ikke må som lovforslaget lægger op til vil der være betydelige administrative og måske også økonomiske konsekvenser for i hvert fald FDIMs medlemmer som følge af lovforslaget.

FDIM er selvfølgelig til rådighed for uddybning af synspunkter.

Med venlig hilsen

Morten Helveg Petersen
Direktør - Foreningen af Danske Interaktive Medier

Om FDIM

FDIM repræsenterer omkring 140 virksomheder, der alle beskæftiger sig med interaktive medier. Flere af dem udbyder net-tv. Eksempelvis Ekstra Bladet, Jyllands-Posten, Politiken, Berlingske, Børsen, TV 2, TV3, Bold.dk og flere andre.

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
att. Pernille Rahbek

Radio- og tv-nævnet

26. august 2009

Kaspar D. Lindhardt
Sekretariatsleder

kdl@bibliotekogmedier.dk
Direkte tlf.: 3373 3316

Høring over udkast af 6. juli 2009 til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret (Gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v.)

Radio- og tv-nævnet takker for det modtagne udkast af 6. juli 2009.

Ifølge udkastet vil Radio- og tv-nævnet blive tilsynsmyndighed med hensyn til dels tv-udsendelsesvirksomhed (flow) uanset teknisk platform, herunder web-tv; dels tv-lignende on demand-tjenester.

På dette tidspunkt, hvor det er vanskeligt at skønne, hvilke ressourcer, Nævnet vil skulle afsætte til disse nye opgaver, vil Nævnet blot pege på, at opgaverne potentielt medfører en øget sagsmængde, som i øvrigt må antages at være voksende i takt med fremvæksten af flere nye tv-tjenester baseret på nye distributionsmetoder. Eftersom det er tanken, at den mere præcise afgrænsning af, om en on demand-tjeneste er omfattet af loven, skal foretages gennem Radio- og tv-nævnets praksis, påhviler der endvidere Nævnet et "pioner-arbejde" med at danne en sikker afgrænsning af dette nye begreb.

Nævnet er bekendt med, at Styrelsen for Bibliotek og Medier har afgivet høringssvar, hvori der redegøres for det øgede ressourcebehov i Nævnets sekretariat, som den nye lov afføder. Nævnet er selvsagt optaget af, at der ikke med udvidelsen af sekretariatets opgaver sker en forringelse af kvali-

teten i sekretariatsbetjeningen. Nævnet henviser i den forbindelse til, at der allerede i forbindelse med tilførslen af opgaverne vedrørende must carry-tilsynet og MUX 1-tilladelser og -tilskud blev peget på et øget ressourcebehov.

Radio- og tv-nævnet har i øvrigt følgende bemærkninger til udkastets enkelte dele:

1. Til forslag nr. **6**, nyt stk. 5 i § 40:

Nævnet noterer sig, at der etableres et formelt grundlag for Nævnets samarbejde med andre landes tilsynsorganer.

2. Til forslag nr. **18**, nyt stk. 3 i § 50:

Nævnet har noteret sig forslaget om en adgang til at træffe afgørelse om midlertidig eller endelig indstilling af programvirksomheden efter § 47, stk. 1, nr. 2, hvis medietjenesteudbyderen overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, såfremt forholdet er groft eller ofte gentaget. Nævnet vil dog pege på vanskelighederne ved at håndhæve en afgørelse om indstilling af programvirksomhed for så vidt angår tv-lignende on demand-tjenester, der ikke skal registreres.

3. Til forslag nr. **22**, ny affattelse af § 79:

Ligesom efter den eksisterende § 79 anses producenter af lyd- og billedprogrammer, musik- og film-udgivelser ikke som sponsorer men som co-producenter. Med den nye affattelse vil enhver fysisk eller juridisk person, der udøver virksomhed ved udbud eller produktion af on-demand audiovisuelle medietjenester tillige skulle opfattes - ikke som sponsorer - men som co-producenter. Derved udvides kredsen af potentielle co-producenter betydeligt, eftersom det bl.a. vil omfatte dagblade som udbyder on demand-tjenester, der vil være omfattet af de foreslåede nye regler, jf. herved bemærkningerne s. 26. Nævnet gør opmærksom på, at der derved sker en indskrænkning af sponsorbegrebet.

4. Til forslag nr. **26**, ny § 85 a:

Den nye § 85 a vedrører produktplacering i programmer, og det komplicerede forhold består i at fastholde, at produktponsorering er tilladt, samtidig med at produktplacering udtrykkeligt forbydes. I udkastet foreslås afgrænsningen foretaget således, at lovlig produktponsorering foreligger, hvor levering af produktet, "varen, tjenesteydelsen eller varemærket" ikke

har nogen "betydelig værdi", og der ikke er sket betaling for medtagelsen eller henvisning til produktet, jf. § 85 a, stk. 3, nr. 1-2.

"Betydelig værdi" defineres således i § 85 a, stk. 4: " Stk. 4. Ved "betydelig værdi" forstås en residualværdi, som ikke er af underordnet karakter. Ved en residualværdi forstås en pengemæssig eller anden økonomisk værdi for den relevante medietjenesteudbyder udover værdien af den udgift, der er sparet ved at medtage eller henvise til varen, tjenesteydelsen eller varemærket i et program."

Det forekommer usikkert, hvorledes en residualværdi skal beregnes, og der må forventes komplicerede overvejelser herom.

Nævnet vil i øvrigt pege på, at begreberne "residualværdi" og "betydelig værdi" kan give anledning til komplekse afvejsninger i situationer, hvor en produktponsorering efter de foreslåede regler som udgangspunkt ikke udgør produktplacering, fordi residualværdien er ganske lille, mens den absolutte værdi er ganske betydelig. Nævnet finder dog, at begrebet "betydelig værdi" bør knyttes til produktets/ydelsens relative betydning for produktionens værdi, således at der gives videre rammer for lovlig produktponsorering i fx dyre dramaproduktioner end ved billige *life style*-produktioner.

5. Til den uændrede § 87:

Udkastet tilsigter ingen ændring af den nugældende § 87, der er sålydende: "DR, de regionale TV 2-virksomheder, indehavere af tilladelse til programvirksomhed og registrerede foretagender skal optage og i 3 måneder opbevare alle programmer på bånd i overensstemmelse med regler, der kan fastsættes af kulturministeren. I forbindelse med behandlingen af en sag vedrørende programvirksomheden, herunder vedrørende udsendte reklamer, kan det pålægges foretagender at aflevere optagelser af programmerne. Hvis behandlingen af en sag gør det nødvendigt, kan det pålægges foretagendet at opbevare bånd i mere end 3 måneder."

Det må være en forudsætning for Radio- og tv-nævnets løsning af opgaven som tilsynsmyndighed og klageinstans, at der fastsættes en generel pligt til at opbevare det indhold, der er publiceret på en tv-lignende on demand-tjeneste - i hvert fald en pligt til at bevare indhold, som der er klaget over, idet Nævnet ikke via registreringer eller på anden vis har kendskab til alle tjenesteudbydere.

6. Til bemærkningerne, pkt. 2.3.1:

I forbindelse med redegørelsen for lovens udvidede anvendelsesområde er under pkt. 2.3.1., s. 16, bl.a. anført følgende: " At tjenesten skal være underlagt et redaktionelt ansvar, indebærer, at tjenesteudbyderen skal udøve effektiv kontrol over både udvælgelsen af indhold og organiseringen af dette i en kronologisk programplan (ved lineære tjenester) eller et indholdskatalog (ved on demand-tjenester), jf. art. 1, litra c."

Radio- og tv-nævnet vil foreslå, at det tydeliggøres, at tjenesteudbyderen ikke kan unddrage sig lovens regulering ved blot at undlade at udøve effektiv kontrol, idet det bør være selve muligheden for at tilrettelægge og udøve effektiv kontrol, der er afgørende.

Med venlig hilsen

Christian Scherfig
Nævnensformand